

BUŠTĚHRADSKÝ

ZPRAVODAJ

ročník 29

číslo 2

březen-duben 2005

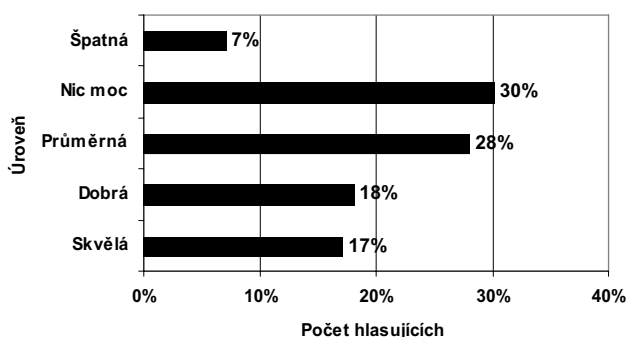
slovo redakce - zámecké okénko - úspěch v soutěži Zlatý erb 2005 - zeptali jsme se - dopisy z Haparquilla - 55. výročí ZUŠ - Šibřinky - rozhovor s Bohumírem Bednářem - buštěhradské skvosty - Írán, země kontrastů - vzpomínky na budoucnost - o nás

SLOVO REDAKCE

Vážení a milí čtenáři!

Tak a je to tady. Po více než roční práci nastal čas hodnocení (a tak to asi má být). A že to není hodnocení ledajaké. Hodnotit jste měli vy, čtenáři, úroveň a kvalitu Buštěhradského zpravodaje a s tím vlastně i práci redakční rady. V průběhu měsíce ledna a února se tedy na internetových stránkách našeho města objevila anketní otázka "Jak hodnotíte úroveň loňského ročníku Buštěhradského zpravodaje?". Hlasovat mohl každý, kdo se připojil na internet, a vybrat mohl z pěti odpovědí. Nutno ještě dodat, že na žádost redakční

Jak hodnotíte úroveň loňského ročníku BZ?

rady byla do diskusního fóra přidána sekce, kde se každý hlasující mohl k tématu vyjádřit obsažněji.

A jak anketa dopadla? Hlasovalo celkem 102 čtenářů, jejichž hodnocení vidíte znázorněné v grafu v levém sloupci.

Vzhledem k tomu, že na Buštěhradě žije oficiálně 2295 obyvatel, není 102 hlasů příliš velkým vzorkem, ale i tak je třeba výsledky ankety brát vážně. Více než třetina hlasujících považuje zpravodaj za horší než průměrný, srovnatelná část pak za něco, co je lepší než průměrné. A koho by nepotěšilo, že každý třetí čtenář je vlastně se zpravodajem spokojen? Co nás ale trochu mrzí, je to, že nikdo z hlasujících nevyužil možnost kromě jednoduchého ohodnocení zpravodaje přidat i krátký komentář. Redakční rada si totiž od této ankety slibovala spíše získání podnětů pro svou další práci. Koneckonců Buštěhradský zpravodaj je časopisem nás všech, tak proč si nedopřát lepší čtení...

vaše redakční rada

SLOVO STAROSTKY

S nastávajícím jarem se opětovně dostává do centra pozornosti občanů úklid a čistota města. Protože tento úkol mají kromě jiného v náplni své práce naše technické služby, chtěla bych občanům přiblížit jejich práci.

Jak mnozí z vás vědí, městský úřad zaměstnává v technických službách celkem 8 pracovníků. Mají různé profese, jejich výběr jsme usměrňovali tak, aby mohli zastávat téměř všechny druhy prací, které jsou pro město třeba. Ve spolupráci s mistrem p. Zdeňkem Formánkem se snažíme vytvořit kolektiv takového věkového složení, které zaručuje plné nasazení i po odchodu některých pracovníků do důchodu.

V uplynulém zimním období vám jistě neušlo, že už brzy ráno, poté co napadl sníh, byly ulice projeté a upravené. Na úklid sněhu jsme vždy nasadili veškerou techniku a pracovníci TS drželi služby tak, že nastupovali do práce už ve 4 hodiny ráno, někdy ještě dříve. Uklízeli a sypali ručně i ty úseky, o které se má starat Správa a údržba silnic Kladno - např. Revoluční ulici (zámecký vrch). Znovu musím v této souvislosti připomenout, že úklid chodníků je zákonnou povinností majitelů domů! Za tyto zimní práce musím pracovníkům TS poděkovat, protože vzpomenu-li si na stav vozovek a chodníků v zimě v Kladně i v jiných městech, je to jak se lidově říká "nebe a dudy". Bohužel si tuto skutečnost mnoho našich občanů neuvědomuje. Ale i v zimě musí zastávat technické služ-

by mnoho dalších prací - pravidelně udržují a obnovují veřejné osvětlení a rozhlas, provádějí údržbu a opravy elektroinstalací v domech města, svážejí obsah odpadkových košů a uklízejí nepořádek u kontejnerů na tříděný odpad, spolupracují se stavebními firmami, které u nás provádějí investiční akce, starají se o místní hřbitov, obnovují dopravní značení ve městě, mimochodem, jedna dopravní značka stojí 1.200,- korun, a tak si jistě dovedete spočítat, kolik město stojí jejich doplňování a náhrady v případě odcizení nebo poškození, a to neuvádím hodnotu práce - starají se průběžně o techniku, kterou mají k dispozici, abychom nemuseli platit za opravy v odborných firmách, kontrolují a čistí kanalizační vpustě, čistí odpadní jímky - a věřte, že tohle není zrovna jednoduchá práce - svépomocně opravují chodníky a mobiliář města. Obrovský kus práce vykonali všichni pracovníci TS při obnově zámku. A to nejen ve spolupráci s firmou p. Haniše, která opravuje budovy zámku, ale také v obou parcích - horním i dolním. Všimli jste si, jak už vypadá vchod do dolního zámeckého parku? Jsou již připravena - opravena a natřena - vrata do vchodu, lavičky, takže na jaře a v létě už budete mít možnost si v parku odpočinout.

Také se musím zmínit o službách, které pracovníci TS provádějí pro občany města. Mají k dispozici techniku, která jim umožňuje vykonávat i práce složitější. Pokud jde

o techniku - podařilo se nám zajistit taková zařízení a pomůcky, aby technické služby byly téměř soběstačné. Máme k dispozici vysokozdvížnou plošinu, dvě multikáry se sklápěčem a radlicí na sníh, vysavač listí, drtič větví, elektrocentrálu, úhlovou brusku, motorovou sekačku, křovinořez, kompresor, ruční okružní pily, svařovací agregát s trafem a další techniku. Rozhodně se investice do techniky vyplatily a náklady na její pořízení se už mnohokrát vrátily.

Technické služby spolupracují se všemi organizacemi ve městě a se všemi výbory zastupitelstva. Tento druh činnosti však považujeme za samozřejmý, i když také zabere spoustu času a námahy všech technických pracovníků.

Je toho hodně, co naše technické služby vykonávají, i když se jedná o práce, které nejsou na očích veřejnosti. Někdo si možná řekne ono okřídlené - no a co? - od toho jsou tady! S tím souhlasím, ale mnohé jiné práce by TS mohly dělat, kdyby se nemusely zabývat pracemi za někoho jiného, například za toho, kdo si ustavičně plete různá místa ve městě se skládkou. Tady platí v míře nejvyšší známé přísloví o tom, aby si každý zametl před svým prahem a pak kritizoval! Byla bych opravdu hrozně ráda, kdybych se dočkala toho, aby Buštěhrad byl "jako klíčka".

J. Leflerová - starostka

Z RADNICE

Z MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ KONANÉHO 24. 1. 2005

Starostka provedla stručné shrnutí situace: ve školním roce 2004/2005 byly otevřeny na zdejší ZŠ dvě první třídy. Vzhledem k úbytku žáků v průběhu měsíce září navrhl ředitel ZŠ na základě pravidel školského zákona sloučení obou prvních tříd v jednu. Proti tomuto návrhu protestovali rodiče, podporováni Radou školy a SRPŠ. Situace byla komplikovaná také proto, že jedna z učitelek prvních tříd odešla koncem roku 2004 na mateřskou dovolenou. Z důvodu zachování obou prvních tříd předložil ředitel ZŠ MěZ návrh na financování mzdových nákladů na novou pedagožku ve výši Kč 210.690,- za období leden až červen 2005.

Po tomto úvodu vyhlásila starostka diskusi k tomuto tématu. V diskusi vystoupila paní Kindlová, která zdůraznila, že se jedná o vyjimečný případ, a požádala rodiče, aby tento fakt vzali na vědomí. Poukázala na to, že město nemůže stále hradit ze svých prostředků výdaje na pedagogické pracovníky.

Dalším diskutujícím byl pan Helísek. Znovu zrekapituloval současnou situaci v prvních třídách ZŠ z pohledu rodičů. V závěru svého vystoupení apeloval na městské zastupitelstvo, aby přijalo opatření k zachování obou prvních tříd v ZŠ.

Po těchto diskusních příspěvcích požádala starostka zastupitele o hlasování. MěZ jednomyslně schválilo vyčlenění částky Kč 210.690,- jako maximum z rozpočtu r. 2005 na úhradu nákladů na pedagožku v první třídě s tím, že se nejedná o precedens pro další školní roky a další první třídy, nýbrž o výjimku pouze pro školní rok 2004/2005.

Starostka si vyžádala od ředitele ZŠ pro MěZ materiály týkající se ekonomiky školy. S jejich obsahem se seznámí všichni zastupitelé a vyjádří se k nim na dalším zasedání.

Na základě ustanovení nového školského zákona, jenž nabyl účinnosti 1. 1. 2005, schválilo zastupitelstvo jednomyslně zrušení stávající vyhlášky Městského úřadu Buštěhrad o úhradě části neinvestičních nákladů na provoz Mateřské školy v Buštěhradě. Zastupitelstvo jednomyslně schválilo návrh vedení ZŠ,

stanovující poplatek za předškolní vzdělání dítěte v MŠ Buštěhrad ve výši Kč 350,- za celodenní provoz a Kč 250,- za půldenní provoz, uvedený ve směrnici vydané ZŠ a MŠ Oty Pavla Buštěhrad.

Zastupitelé schválili smlouvu o dílo č. 14/04 s firmou Haniš, jejímž předmětem je "Statické zajištění přilehlých částí středního rizalitu" na místním zámku. Jednomyslně schváleno.

Další návrh smlouvy, který starostka předložila zastupitelům k projednání, byl návrh mandátní smlouvy na zajištění výkonu technického dozoru při opravě Revoluční ulice, předložený ing. Tomášem Dvořákem. Vzhledem k velmi dobrým zkušenostem s prací ing. Dvořáka při ostatních akcích města byl návrh jednomyslně schválen.

Starostka předložila návrh na schválení těchto dodatků ke smlouvám s CZ Ekologií Lány:

dodatku č. 1 k příloze č. 1 ke smlouvě č. 2003/1/017 o sběru, odvozu a odstraňování komunálního odpadu (specifikace sběrných nádob, četnost svozů, jejich počet a jednotkové ceny - plnění pro rok 2005 Kč 1,197.365,- vč. DPH, čtvrtletní splátky Kč 299.341,25.

dodatku č. 1 k příloze č. 1 smlouvy č. 2003/2/017 o sběru vytríděných složek komunálního odpadu (specifikace sběrných nádob, četnost svozů, jejich počet a jednotkové ceny - plnění pro rok 2005 Kč 243.820,- vč. DPH, čtvrtletní splátky Kč 60.955,-.

Zastupitelé byli seznámeni s vyžádanou detailní kalkulací na jednotlivé položky obou dodatků, takže oba dodatky jednomyslně schválili.

Starostka dále předložila ke schválení: dodatek č. 3 ke smlouvě č. 40/04 s firmou FISA, týkající se oprav schodů u domu pana Kühnela. Po doporučení předsedy stavebního výboru zastupitelé tento dodatek schválili 5 hlasy - J. Koutecký a V. Kellerová se zdrželi hlasování.

K odstoupení členů výboru pro výstavbu - ing. Javorčkové, ing. Malého, ing. Čtrnáctého a Z. Formánka - paní starostka oznámila, že výbor pro výstavbu v původním složení podal návrh na svůj statut. Zastupitelé mají tento materiál k prostudování včetně vyjádření kontrolního výboru a vyjádřit se k němu mohou do příštího zasedání.

Jednomyslně byl schválen prodej pozemků panu Pláškovu (31m²) a panu Zárubovi (114 m²) za cenu 100,- Kč/m² na základě doporučení výboru pro výstavbu. Městskému úřadu zastupitelé uložili vypracování příslušných kupních smluv.

Dále bylo projednáno poskytnutí peněžního daru na tombolu na ples SRPŠ a prominutí poplatku ze vstupného. Jednomyslně schválen příspěvek ve výši 2.000,- Kč a prominutí poplatku ze vstupného.

Ředitelka DPS předložila zastupitelům návrh na zvýšení cen masáží v průměru o cca Kč 13,-/masáž. Vzhledem ke zvýšení cen energií a vody od 1. 1. 2005 byl návrh jednomyslně schválen.

Naproti tomu zastupitelé neodsouhlasili návrh na zvýšení ceny za spotřebu vody pro obyvatele DPS s tím, že je nutno prověřit nařízení, které by toto zvýšení umožňovalo. MěÚ zajistí zdůvodnění ředitelky DPS.

Zastupitelé schválili mandátní smlouvu s firmou Stormen, spol. s r. o., Praha na přípravu a organizační zajištění veřejné zakázky - otevřeného zadávacího řízení "ČOV a kanalizace Buštěhrad" - a dále na výběr projektanta pro vypracování dokumentace v souladu se zákonem č. 40/2004 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění.

Zastupitelé uložili J. Kasalickému, předsedovi výboru pro výstavbu, prověřit oprávněnost stížnosti paní Jany Procházkové na kvalitu provedení šterkové úpravy pozemku č. 1819/30, která měla být provedena na základě Smlouvy o dílo č. 040902 ze dne 4. září 2002 mezi Sdružením vlastníků pozemků, 1819/24, Buštěhrad a Městským úřadem Buštěhrad. Zároveň uložilo JUDr. Salačovi prověřit celý případ z právního hlediska a předložit zastupitelům výsledek šetření.

Zastupitelé jednomyslně schválili přijetí dotace od SFŽP na akci "Obnova vodohospodářské funkce rybníka Oty Pavla p. č. 1407 v Buštěhradě - II. etapa, okres Kladno, Středočeský kraj" ve výši Kč 2,443.700,-. Tato částka představuje 70% základ pro stanovení podpory, který činí Kč 3,491.000,-. Zastupitelé zároveň jednomyslně schválili návrh smlouvy č. 01320431 o poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí České republiky a pověřili starostku podpisem této smlouvy.

Vzhledem k vyhlášeným tématům MMR na projekty ze SROPv 1. kole roku 2005 rozhodli zastupitelé, že se město Buštěhrad nebude v tomto kole ucházet o dotaci.

Předseda výboru pro výstavbu J. Kasalický přednesl zastupitelům žádost p. Vinkla o přístavbu jeho prodejny na pozemku města u Kulturního střediska. Zastupitelé žádost zamítli.

Zastupitelé schválili Pravidla pro přijímání a vyřizování petic a stížností, které zpracoval JUDr. Salač. Další úřední postup zajistí MěÚ. V této souvislosti informovala starostka zastupitele, že město Buštěhrad se přihlásí do soutěže Zlatý erb o nejlepší webové stránky. Zařazení do příslušné kategorie zajistí webmasterová Dana Heráňová.

Z MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ KONANÉHO 16. 2. 2005

Zastupitelé se opět zabývali otázkou pozemku p. č. 1819/30 darovaného panem ing. Sedláčkem. JUDr. Salač předložil zastupitelstvu návrh na vrácení daru původnímu majiteli. Zastupitelé jednomyslně schválili protinávrh V. Nového na zachování statu quo.

JUDr. Salač předložil zastupitelům návrh na vypovězení pojistné smlouvy s pojišťovnou GENERALI na pojištění majetku města z důvodu nepředložení řádné pojistné smlouvy v termínu. Současně navrhl uzavření nové smlouvy s pojišťovnou KOOPERATIVA s výhodnějšími podmínkami. Jednomyslně schváleno. Zastupitelé pověřili starostku podepsáním nové smlouvy s pojišťovnou KOOPERATIVA.

Vzhledem k dalším žádostem občanů o poskytnutí bezúročných půjček od města navrhl JUDr. Salač pověřit stav splátek na již poskytnuté půjčky, aby nedošlo k promlčení pohledávek. Zajistí účtárna MěÚ. Urgence na pozdní splácení zajistí JUDr. Salač.

Obyvatelé ze statkových kanceláří žádají MěÚ o vybudování koupelny. Zastupitelstvo tuto žádost zamítlo. Pověřilo JUDr. Salače, aby připravil návrh žaloby na neplatnost nájemních smluv na byty v čp. 113, Lidická ulice. Tento návrh zastupitelé jednomyslně schválili.

Státní statek Křivoklát v likvidaci vlastní na katastru města Buštěhradu několik pozemků, které budou dotčeny výstavbou kanalizace. MěZ jednomyslně odsouhlasilo, aby MěÚ připravil žádost o odprodej těchto pozemků za symbolickou cenu Kč 1,-/m². Podklady připraví MěÚ, žádost vypracuje JUDr. Salač.

Zastupitelé jednomyslně odsouhlasili podání žádosti o odprodej pozemků u hřiště p. č. 1831/6 - 1710 m² a p. č. 1830 - 1534 m² (cesta do Lidic a část pozemku u trafo-stanice) do částky maximálně Kč 22.000,- za oba pozemky od Státního statku Křivoklát v likvidaci resp. od správce konkursní podstaty. Žádost vypracuje JUDr. Salač podle podkladů MěÚ.

Zastupitelé dále jednomyslně odsouhlasili odprodej pozemku p. č. 1049/2 o výměře 22 m² manželům Mrázkovým u jejich domu (předzahrádka) a pozemku

p. č. 1049/3 o výměře 32 m² pí Košťálkové u jejího domu (předzahradka) za cenu Kč 100,-/m². Příslušné smlouvy vypracuje JUDr. Salač.

JUDr. Salač doporučil vymezit pozemek pro volné pobíhání psů. Tento návrh bude zakomponován do vyhlášky o chovu zvířat. MěÚ navrhuje pozemek pod místní skládkou. Tento návrh byl zastupiteli jednomyslně schválen. Příslušnou vyhlášku vypracuje JUDr. Salač.

Starostka informovala zastupitele o výzvě k účasti ve veřejné zakázce malého rozsahu podle § 6 zákona č. 40/2004 Sb. v platném znění o nejhodnější nabídku na výběr dodavatele projektu pro stavební povolení a tendrové dokumentace stavby "ČOV a kanalizace Buštěhrad". Zastupitelstvu byly předloženy návrhy tří firem, které se tohoto výběru zúčastnily. Na základě oznámení komise pro posouzení a hodnocení nabídek předložila starostka návrh na schválení nabídky firmy PROVOD jako nabídky, která nejlépe splnila kritéria vymezená v podmínkách veřejné zakázky malého rozsahu. Zastupitelé hlasovali takto:

pro - J. Kasalický, K. Trnobranský, V. Nový, L. Sušická, J. Leflerová

hlasování se zdrželi - J. Koutecký, V. Kellerová.

V této souvislosti nechala starostka hlasovat o návrhu smlouvy o dílo č. 04/105 s firmou PROVOD na zhotovení projektové dokumentace pro stavební povolení a dokumentace pro provedení stavby "ČOV a kanalizace Buštěhrad". Zastupitelé hlasovali takto:

pro - J. Kasalický, K. Trnobranský, L. Sušická, V. Nový, J. Leflerová s podmínkou, že do dokumentace bude doplněno, resp. zakresleno skutečné provedení stavby a do smlouvy bude doplněn termín dokončení projektové dokumentace.

Hlasování se zdrželi - J. Koutecký, V. Kellerová.

Zastupitelstvo se zabývalo vysokými výdaji za časté odvozy fekálií z jímky u domu čp. 65 v Palackého ulici. Jak zjistili pracovníci TS, jsou na tuto jímku napojeny domy manželů Javorčkových, Daherových, Gebauerových, Rostašových a také DPS. Proto MěÚ navrhuje vybírat zálohové platby z každého napojeného domu a provádět vyúčtování vždy koncem každého roku. Do vyúčtování se zahrnou také další nutné výdaje spojené s vyvážením a čištěním jímky. Zastupitelé tento návrh jednomyslně schválili.

Starostka informovala zastupitele o dopise, který zaslala jako žádost o příspěvek na ČOV a kanalizaci hejtmanovi Středočeského kraje. V dopise požádala o příspěvek ve výši Kč 15 mil.

TJ Sokol Buštěhrad zaslal MěÚ žádost o prominutí poplatků ze vstupného na akci "Šibřinky" a zároveň o příspěvek do tomboly na tuto akci. MěZ jednomyslně schválilo prominutí poplatku ze vstupného.

Předsedkyně školského a sportovního výboru paní Kindlová předala ke schválení nové složení sportovního

výboru: F. Rák, JUDr. OPIt, MUDr. Kurajský, Mgr. Mňuková. Jednomyslně schváleno.

SK Buštěhrad - oddíl kopané zaslal MěÚ žádost o prominutí poplatků ze vstupného na rok 2005. Jednomyslně schváleno. Rovněž žádost o částečnou úhradu vodného za kropení hřiště během jeho rekultivace ve výši Kč 18.742,- byla jednomyslně schválena s tím, že oddíl kopané dodá celkovou fakturu za vodné. Proplacení faktury za spotřebu elektrické energie v bufetu zastupitelstvo zamítlo. Zastupitelé jednomyslně schválili návrh předsedy kontrolního výboru K. Trnobranského provést kontrolním výborem do konce dubna 2005 revizi hospodaření oddílu kopané s dotací poskytnutou městem v roce 2004.

Občanské sdružení Buštěhrad sobě žádá o prominutí poplatků ze vstupného za večer s cimbálovou muzikou. Jednomyslně schváleno.

Starostka informovala zastupitele o dopisu náměstka hejtmána KÚ p. ing. Vyšehradského, kterým KÚ reaguje na její žádost a potvrzuje přidělení dotace na opravu opěrné zdi v Revoluční ul. Po schválení Radou kraje bude známa výše dotace.

Paní Kellerová oznámila zastupitelům rezignaci na členství v kulturním výboru paní I. Kasalické. Zároveň předložila ke schválení novou členku H. Trojánkovou. Jednomyslně schváleno.

J. Kasalický předložil zastupitelům nabídky na částečnou rekonstrukci dětského hřiště u MŠ. Bylo doporučeno, aby tyto nabídky zahrnul výbor pro výstavbu do rozpočtových požadavků pro rok 2005.

Zastupitelstvo jednomyslně odsouhlasilo autorský dozor ing. Vítáka na akci "Obnova vodohospodářské funkce rybníka Oty Pavla" a zároveň odsouhlasilo návrh Smlouvy o dílo s jeho zaměstnavatelem - firmou SVIP- projektová a geodetická kancelář - sdružení projektantů a geodetů, Praha 6.

Pan Kadlec předložil návrh na vybudování dřevěné podlahy v zámku v části půdy za cca Kč 100.000,- jako základy pro pokračování záchranných prací na zámku, které provádí firma Haniš. Jednomyslně schváleno.

J. Kasalický podal návrh na schválení statutu výboru pro výstavbu. Zastupitelé hlasovali - pro: J. Kasalický, V. Kellerová, J. Koutecký
proti: V. Nový, J. Leflerová, K. Trnobranský, L. Sušická. Zastupitelé zároveň pověřili předsedu výboru pro výstavbu, aby předložil do příštího zasedání návrh na složení nového výboru pro výstavbu.

UPOZORNĚNÍ PRO OBČANY!

V souvislosti s jarním úklidem v okolí domů, v zahradách a v domácnostech upozorňuje Městský úřad Buštěhrad na skutečnost, že pálení vyhrabané trávy, listí a odpadů z domácností může zakládat skutkovou podstatu přeštku. Dále MěÚ upozorňuje na ustanovení § 127 zákona č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník), ve znění pozdějších předpisů, na podmínku uvedenou v odstavci (1) tohoto zákona:

"Vlastník věci se musí zdržet všeho, čím by nad míru přiměřenou poměrům obtěžoval jiného nebo čím by vážně ohrožoval výkon jeho práv. Proto zejména nesmí ... nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat sousedy hlukem, prachem, popílkem, kouřem, plyny, parami, pachy, pevnými a tekutými odpady, světlem, stíněním

a vibracemi, nesmí nechat chovaná zvířata vnikat na sousedící pozemek a nešetrně, popřípadě v nevhodné roční době odstraňovat ze své půdy kořeny stromu nebo odstraňovat větve stromu přesahující na jeho pozemek." Nerespektování tohoto ustanovení může mít za následek podání žaloby dotčenou osobou k občansko-právnímu soudu.

Při této příležitosti městský úřad upozorňuje, že technické služby budou odvážet trávu a listí vyhrabané pouze z obecních pozemků. Odvoz ze soukromých pozemků podléhá platbě podle sazebníku MěÚ. MěÚ děkuje touto cestou těm občanům, kterým leží na srdci pořádek a uklizené prostory ve městě a kteří nelitují času a námahy, aby k čistotě města přispěli tím, že si upraví prostranství před svými domy.

ZPRÁVY ZE STAVEBNÍHO VÝBORU**ZÁMECKÉ OKÉNKO**

Na zámku stále probíhají opravy střední části hlavního křídla. Už se pokrývá střecha sálu. Pokračuje se na přiléhajících partiích krovu hlavního křídla. Zaznamenali jsme výrazný úspěch ve shánění finančních prostředků - zámek byl zařazen do Programu záchrany architektonického dědictví MK a na letošní rok mu byla přislíbena dotace 3,9 milionu Kč, takže stavební práce mohou plynule pokračovat. Ke konci dubna bude dokončen projekt na další etapu obnovy, na kterou bude použita dotace. Zařazení do Programu záchrany zároveň zna-

mená, že bude zámek pravděpodobně dostávat podobnou dotaci každoročně.

Listiny, které se v minulém roce našly v krovu, byly ve Sládečkově vlastivědném muzeu odplísňeny a čekají na prohlédnutí archivářem. V době, kdy vyjde toto číslo BZ, bude již pravděpodobně uklizena spodní část zámeckého parku. Bohužel, termín brigády, kterou organizovalo OS Buštěhrad sobě ve spolupráci s technickými službami města, vyšel tak, že jsme ji ani nestihli inzerovat v minulém čísle, ani nestihneme reportáž z ní v tomto čísle.

Ing. arch. Daniela Javorčková

Zámecký sál již bez lešení, s novým stropem. Foto M. Aushaus

ZPRÁVY Z KULTURNÍHO VÝBORU

PŘEHLED AKCÍ POŘÁDANÝCH KULTURNÍM VÝBOREM V NEJBLIŽŠÍM OBDOBÍ:

30. 4. 2005 Pálení čarodějnic, sraz účastníků v 18.15 na Žižkově náměstí. V 18.30 začátek průvodu. Pro všechny účastníky v maskách je připravena malá odměna. Tradiční bohatý program: vystoupení dětí ZŠ, skupina K Nezaplacení, skupina historického šermu Bakláři, skupina Pacifik, buštěhradská roková kapela No comment, country kapela MHS Plzeň.

7. 5. 2005 přijede do Buštěhradu divadlo Bořivoj, které v rámci oslav svátku "Dne matek" zahraje pro děti poetickou hru "Nejkrásnější příběh". Divadelní představení se uskuteční v Sokolovně od 15.00.

8. 5. 2005 oslava Dne matek, 14.00 v Sokolovně. Již tradičně vystoupí děti ze základní školy Oty Pavla a známá osobnost naší umělecké scény. K tanci a poslechu nám zahraje kapela pana Slavíka z Lán.

29. 5. 2005 14.00 Dětský den na fotbalovém hřišti. Letošním ústředním tématem je Pohádkový les a na všechny děti čekají pohádkové soutěže a bohatý program.

Kulturní výbor města Buštěhradu spolu se všemi organizacemi, které zajišťují jednotlivé akce, srdečně zve všechny občany.

*Veronika Kellerová
předsedkyně kulturního výboru*

WEBOVÉ STRÁNKY BUŠTĚHRADU USPĚLY V SOUTĚŽI ZLATÝ ERB 2005

Co je to Zlatý erb

Zlatý erb je soutěž o nejlepší webové stránky a elektronické služby měst a obcí.

Vyhlašuje ji **Sdružení Zlatý erb** pod záštitou **MIČR, MVČR a Asociace krajů ČR**. Krajská kola vyhlašují kraje ČR. Soutěž je pořádána ve spolupráci s portálem Města a obce online a konferencí **ISSS**. Soutěž je součástí iniciativ v rámci kampaně **Březen - měsíc internetu**.

Cílem soutěže je podpořit modernizaci místní a regionální veřejné správy prostřednictvím rozvoje informačních služeb poskytovaných občanům s využitím

internetu a ostatních elektronických médií, a přispět tak k rozvoji kvality života ve městech, obcích a krajích České republiky.

Soutěží se ve třech kategoriích:

1. nejlepší webové stránky města
2. nejlepší webové stránky obce
3. nejlepší elektronická služba

Speciálními cenami jsou **Cena veřejnosti** (udělena městu či obci, které obdrží největší počet hlasů, zasláných občany, uživateli webu), **Zvláštní cena ministra vnitra za nejlepší bezbariérový přístup na webové stránky**, **Zvláštní cena ministra pro místní rozvoj za nejlepší turistickou prezentaci na webových stránkách**.

Letos se konal již sedmý ročník soutěže, Buštěhrad se se svými stránkami zúčastnil poprvé. I proto jsme naši účast vnímali spíše jen jako jakýsi test, který nám řekne, co děláme dobře a v čem bychom naopak měli náš web vylepšit.

Krajské kolo - 1. místo pro Buštěhrad

Krajská kola soutěže probíhala od středy 2. 2. do pátku 25. 2. 2005.

Krajská porota hodnotila webové stránky podle těchto kritérií:

- a) **Povinné informace** (váhový koeficient 2)
- b) **Doporučené a doplňkové informace** (váhový koeficient 2)
- c) **Ovládání webu, navigace a přehlednost stránky** (váhový koeficient 2)
- d) **Výtvarné zpracování** (váhový koeficient 1)
- e) **Bezbariérová přístupnost - zkrácený test** (váhový koeficient 2)

Porotci udělovali body jednotlivým kritériím ve škále 0; 0,5; 1; 1,5;...5. Jednotliví porotci mohli hodnotit jen vybraná kritéria podle své specializace. Výsledné pořadí se stanovilo podle váženého průměru počtu bodů, udělených jednotlivým kritériím.

Porota pracovala ve složení:

Ing. Vladimír Andrš Ph.D.	And	vedoucí oddělení informatiky
Milan Holakovský	Hol	novinář
Stanislav Knotek	Kno	specialista na webové technologie
Stanislav Pecháček	Pec	redaktor tiskového oddělení
Mgr. Renáta Tomanová	Tom	oddělení informatiky

Abyste měli představu o tom, jak hodnocení vlastně probíhá, podívejme se, jak naše stránky u porotců dopadly. Pro zajímavost uvádíme i srovnání s druhým Mšenem (<http://www.mestomseno.cz/>) a třetím Brandýsem nad Labem-Starou Boleslaví (<http://www.brandysko.cz/>):

	Povinné informace			Doporučené informace			Ovládání webu			Výtvarné zpracování			Bezbariérová přístupnost		1. Průměr
	And	Tom	Ř	And	Tom	Ř	Kno	Pec	Ř	Hol	Pec	Ř	Kno	Ř	
Buštěhrad	4	5	4,5	3	3,5	3,25	4,5	4	4,25	4	3,5	3,75	5	5	4,19
Mšeno	4,5	5	4,75	3	3	3	4,5	4	4,25	4	4	4	3	3	3,78
Brandýs	4,5	3,5	4	3,5	2	2,75	4	2,5	3,25	4,5	3,5	4	3,5	3,5	3,44

V položce "**Povinné informace**" je hodnoceno zveřejňování informací podle Standardu ISVS pro zveřejňování vybraných informací o veřejné správě způsobem umožňujícím dálkový přístup a zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Zde jsme dopadli velmi dobře.

Horší to bylo u "**Doporučených informací**" - na našem webu je sice množství užitečných informací, bohužel ne všechny jsou mezi těmi, které zde porotu zajímaly. Jak jsem od porotců později zjistila, měli bychom doplnit například jazykové verze hlavních informací o našem městě, územní plán, rozvojové dokumenty, aktualizované informace z jednotlivých výborů MěZ, popis činnosti zastupitelstva ve výborech.

Ovládání webu bylo hodnoceno dobře. Menší rezervy jsou ve **výtvarném zpracování**, naštěstí je náš web postaven na technologii, která zcela odděluje vzhled webu a jeho obsah, takže kompletní proměnu grafického vzhledu lze realizovat centrálně změnou jediného souboru, která se promítne do všech stránek webu. To je vidět i ve volbě "Změna stylu", jejíž funkčnost je právě na tomto faktu založena. Do příštího ročníku tedy můžeme webu bez problémů obléci zase jiný a hezčí grafický kabátek.

Zcela bez ztráty kytičky jsme jako jediní přestáli hodnocení v "**Bezbariérové přístupnosti**". Bylo by ostatně zklamáním, kdyby tomu tak nebylo. Náš web je prvním a zatím jediným městským webem, který je zařazen v katalogu portálu **Blind Friendly Web** (projekt Sjedené unie nevidomých a slabozrakých), který momentálně obsahuje odkazy na celkem 43 webů.

Slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola

Slavnostního ceremoniálu jsme se zúčastnily s paní starostkou Ing. Jitkou Leflerovou 22. 3. 2005 na Krajském úřadě v Praze. V té chvíli jsme měli informace o tom, že jsme skončili nejhůře na 3. místě. Již od 4. 3. přitom probíhalo celostátní kolo, jen jsme až do této chvíle nevěděli, jestli jsme do něj postoupili či ne. **Postupuje totiž pouze vítěz z každého kraje.**

Fakt, že jsme - ač nevelké městečko - v krajském kole mezi ostatními městy uspěli a **stránky Buštěhradu**

Předávání ceny na Krajském úřadě v Praze. Foto archiv

byly vyhodnoceny jako nejlepší, nás samozřejmě velmi potěšil.

Ceny předával hejtman Středočeského kraje Ing. Petr Bendl, náměstek hejtmána Ing. Vilém Žák a Jan Savický za Sdružení Zlatý erb. Kromě diplomu a propagačních předmětů Středočeského kraje obdržel MěÚ Buštěhrad také **hodnotnou věcnou cenu v podobě LCD monitoru**.

Cena veřejnosti v našem kraji nebyla udělena pro celkově malý počet hlasujících.

Celostátní kolo

Celostátní kolo probíhalo od pátku 4. 3. do pátku 25. 3. 2005.

Hodnotících kritérií zde bylo o něco více a stránky byly zkoumány podrobněji než v krajských kolech:

- a) **Test reakce na žádost o informaci** (váhový koeficient 1,5)
- b) **Povinné informace** (váhový koeficient 2)
- c) **Doporučené informace** (váhový koeficient 1,5)
- d) **Doplňkové informace** (váhový koeficient 1)
- e) **Ovládání webu, navigace a přehlednost stránky** (váhový koeficient 1,5)
- f) **Test rychlosti vyhledání informace** (váhový koeficient 1)
- g) **Výtvarné zpracování s přihlédnutím k zobrazení v různých prohlížečích** (váhový koef. 1)
- h) **Bezbariérová přístupnost - podrobný test** (váhový koeficient 1,5)
- i) **Inovativní přidaná hodnota** (váhový koeficient 1,5)
- j) **Pomocné služby** (váhový koeficient 1)

Konkurence byla samozřejmě znatelně větší než v krajském kole. Celkové výsledky jsou však pro nás opět potěšující.

Slavnostní vyhlášení výsledků celostátního kola

Výsledky byly slavnostně vyhlášeny v pondělí 4. dubna 2005 v Hradci Králové, na 8. ročníku **konference Internet ve státní správě a samosprávě**.

Když naše malá výprava ve složení Magda Kindlová (členka MěZ), Linda Libertinová (MěÚ, zajišťuje přísun úředních informací), Dana Heráňová (webmaster) a Zdeněk Formánek (Technické služby MěÚ - řidič a "bodyguard"), vyrazila v 16.00 z Buštěhradu, věděli jsme, že si do Hradce jedeme pro některé ocenění, nevěděli jsme však pro jaké. Ve vzduchu viselo očekávání a nervozita z toho, co nás čeká.

O to větší byla naše radost, když jsme o čtyři hodiny později stály pod světly reflektorů v sále plném účastníků konference, s obrázkem webu Buštěhradu promítnutým na velkém plátně za našimi zády, a náměstek ministra vnitra Josef Postránecký spolu s dr. Savickým ze Zlatého erbu nám předávali **Zvláštní cenu ministra vnitra, udělenou ministrem vnitra Františkem Bublanem za nejlepší bezbariérový přístup na webové stránky při soutěži Zlatý erb**. Vítězný web v této kategorii vybírají a ministru vnitra navrhuje odborníci na přístupnost webových stránek ze Sjedené organizace nevidomých a slabozrakých.

Kromě diplomu jsme i tentokrát obdrželi hodnotnou věcnou cenu - **digitální fotoaparát** v ceně cca 10 000 Kč. MěÚ jej bude využívat pro zapůjčování do ZŠ, MŠ a ZUŠ Buštěhrad, aby naše školy mohly své akce a významné události zachycovat a archivovat rovněž v digitální podobě, což je možnost, která zde již citelně scházela.

Mezi městy jsme v celostátním kole skončili při své premiérové účasti v soutěži na 4. místě za vítěznou Prahou 12, Dačicemi a Jirkovem. Podrobné bodové hodnocení najdete na adrese <http://zlatyerb.obce.cz/>.

Poděkování

Na závěr bych ráda poděkovala všem spoluobčanům, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na obsahu buštěhradských stránek a napomáhají tak tomu, aby na nich čtenáři nalézali aktuální a užitečné informace. Je myslím velmi dobré, že si web děláme sami přímo u nás v Buštěhradě, že není jen a pouze "shora prosazovanou" aktivitou radnice, že ho mnoho lidí a organizací již vzalo za svůj. Díky také všem, kdo našemu webu zaslali hlas pro Cenu veřejnosti.

Dana Heráňová, webmaster

Předávání ceny v Hradci Králové. Foto archiv

ZEPTALI JSME SE

Redakční rada by vám ráda přiblížila práci lidí v čele důležitých buštěhradských organizací a spolků. V tomto čísle jsme se rozhodli oslovit ředitele ZŠ, zástupkyni ředitele pro MŠ, ředitele ZUŠ, ředitelku DPS a pana knihovníka a položili jsme jim následující otázky:

1. *Proč zrovna tato práce a proč zrovna v Buštěhradě? Jak jste se ke své práci dostali a jak dlouho ji děláte?*
2. *Jak vypadá váš běžný pracovní den?*
3. *Jaké jsou vaše plány do budoucna, je něco, co byste chtěli v letošním roce uskutečnit, a je naopak něco, co vás ve vaší práci trápí?*
4. *Jak se v Buštěhradě cítíte a jaký je váš vztah k němu?*

MGR. PAVEL BERAN

- ředitel Základní školy a Mateřské školy Buštěhrad

- 53 let, Pedagogická fakulta UK v Praze, učitelství pro 2. stupeň základní školy, aprobace český jazyk-dějepis
- ženatý, 3 dospělé děti
- záliby - literatura, regionální historie, cestování po ČR

1/ Učit jsem chtěl už jako žák základní školy, zůstalo mi to, proto jsem vystudoval a učím, učím...

Po šestnácti letech na velké sídlištní škole jsem potřeboval změnit prostředí. Děti dospívaly, rodiče nepotřebovaly, tak mi dojíždění ani nevadilo. Na buštěhradskou školu jsem slyšel chválu, proto jsem se zeptal a nastoupil.

2/ Ráno začíná procházkou s Betynkou. Jedu do školy na sedmou hodinu a cestou nabírám spolecestující. Ve škole učím sice méně hodin, ale je tu spousta úkolů, které musíme denně řešit. Den uteče velmi rychle. Po vyučování naložím spolecestující, rozvezu je a mířím domů. Po druhé zdravotní procházce s Betynkou mě čeká normální den v rodinném domku. Večer si přečtu noviny, časopisy, dívám se na televizi.

3/ Ve zbytku tohoto školního roku nás čekají přípravné práce na zahájení tvorby školního vzdělávacího programu /školení pracovníků, dotazníkové akce, rozdělení úkolů.../.

Během školního roku 2005/2006 bychom měli postupně program připravit v písemné podobě a od dalšího roku by mohlo začít pokusné ověřování.

Vzhledem k těmto úkolům jsou všechny další plány zanedbatelné.

4/ Je pravdou, že po dlouhé době na jednom pracovišti člověk odchází jinam s obavami, jak se sžije. Mohu říci, že za pár dnů jsem měl pocit - sem, do zdejšího kolektivu patřím již dlouho. Velmi brzy jsem tu našel "nový domov".

Navíc je Buštěhrad spojen s mojí velkou láskou - s Otou Pavlem, tak co říci dál. Snažím se Buštěhrad popularizovat mezi učiteli celého kraje.

BOHUMÍR BEDNÁŘ

- ředitel ZUŠ Buštěhrad

1/ Do Buštěhradu jsem přišel náhodou po odchodu mého předchůdce v r.1983, kdy byla tehdejší LŠU bez vedení. Byl jsem do této funkce navržen a funkci přijal. Škola měla v jednom /hudebním/ oboru celkem 79 žáků.

Moji práci, kterou tak dlouho vykonávám, musí posoudit rodičovská veřejnost, /počet žáků v současnosti je ve třech uměleckých oborech 255 a další žáci čekají na přijetí /kapacita je ovšem jen 256 žáků/.

2/ Pracovní den ředitelů škol je asi podobný. Je to úřední, manažerská a pedagogická práce a kolikrát se celý den od 10 hod. do 18.30 a mnohdy až do 21.30 hod. /večerní koncerty/ nezastavím. Stále je co dělat. Někdy musím pracovat i doma a připravit vše tak, abych to ve škole jen dokončil. A když za ta léta přiřadím k této práci různá školení na různých úrovních, je toho až dost.

3/ Moje budoucnost je jasná. Přeji si jít do penze zdravý a mít radost z toho, že ZUŠ Buštěhrad vzkvétá. To bude úkol pro nové vedení ZUŠ i pro zřizovatele. Úroveň ZUŠ bude záviset též na požadavcích rodičovské veřejnosti, která ji bude, jak jsem přesvědčen, vyžadovat.

4/ Do Buštěhradu rád dojždím a připadá mi, že tam patřím. Přesvědčil jsem se, že mnozí ani nevědí, že v Buštěhradě nebydlím.

JIRÍ SAMEK

- knihovnik
- 40 let
- ženatý, 4 děti a ty mi jsou zálibou

1/ Jsem humanitně zaměřený. Četl jsem možná hodně, ale byl jsem určitě hodně vybíravý. Pro knihy jsem chodil do antikvariátů, do všech možných knihoven. Možná při civění na výpůjční pult při čekání na vybranou knihu v někdejší Státní knihovně mi napadlo, že by to šlo obrátit. Studia knihovnictví jsem ale zvolil původně z důvodu oddálení nástupu na vojnu, posléze jsem si však tento obor zamiloval, profesně nedělám nic jiného už 14 let. Před šesti lety jsem se přestěhoval do Družce, velmi rád jsem Buštěhrad vyměnil za Prahu. Je to blíž zeměpisně, hlavně ale je to blíž ke spřáteleným čtenářům, k zajímavým lidem. Osobní vztahy, poodhalování životních příběhů, předávání nápadů, sdílení třeba i všedních starostí, to mi přináší chuť něco užitečného vykonat. Postupně poznávám tváře obyvatel, připadám si víc a víc mezi svými.

2/ Nic dobrodružného. Zítřka, například, budu převážně balit knihy do ochranné fólie.

3/ Samozřejmě je vždycky nebezpečné mluvit o konkrétních projektech předčasně. Jak jsem uváděl v minulém Zpravodaji, rád bych v knihovně nastartoval i jakousi osvětovou činnost formou veřejných besed. Rád vás tedy i na tomto místě zvou na přednášku PhDr. Zdeňka Kuchyňky, ředitele Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně, kterou uspořádáme 25. května v 19.00. Podělí se s námi o výsledky svého bádání po nejstarších literárních památkách našeho kraje, pozve nás na staroslavnou Budeč a seznámí s opravdu pozoruhodnou postavou Šimona Lomnického. Další nápady prozradím, až budu znát jejich konkrétní podobu. Takže obligátní vzkaz: "Čtěte pozorně další vydání Buštěhradského zpravodaje."

4 / Tak ještě jednou ke druhé části odpovědi na 1. otázku. Mluví se o nějakém pnutí mezi starousedlíky a novousedlíky. Do knihovny přijdou ti i oni a obšťastňujeme se vespolek. Místní jsou pilnější a pravidelnější,

přistěhovalci zase vynalézavější ve svých požadavcích. Jsem rád, pokud můžu vyhovět všem. Pnutí je spíš mezi ambiciózními Buštěhradany, kteří pro šíření věhlasu města organizují ostatním život, a mezi těmi, kteří naopak pro své město nehnou prstem. Mám radost ze čtenářů přicházejících pro své oblíbené knihy, a zároveň neváhajících jejich okruh stále rozšiřovat. Jsem šťastný, že jejich počet roste.

JITKA ŠÍMOVÁ

- od 1. ledna 2003 zástupce ředitele ZŠ a MŠ Oty Pavla Buštěhrad pro mateřskou školu
- 50 let
- Gymnázium Kladno, Střední pedagogická škola Beroun
- vdaná, 2 děti, záliby literatura, ruční práce

1/ Jelikož moje maminka pracovala léta jako ředitelka MŠ, měla jsem možnost se s touto prací částečně seznámit již během studia na gymnáziu. Líbilo se mi pracovat s malými dětmi. Během působení na předškolní děti a práce s nimi jsem si uvědomovala, jak je možné tyto človíčky ovlivnit pro jejich další život.

Od roku 1975 jsem nastoupila jako nekvalifikovaná učitelka a odborné vzdělání jsem při zaměstnání získala formou dálkového studia. V roce 1998 po vyhlášení konkurzu na místo ředitelky MŠ Buštěhrad jsem si podala žádost ke konkurzu a od 15. února 1998 pracuji na současné MŠ. Od ledna 2003, kdy došlo ke sloučení MŠ a ZŠ, pracuji jako zástupce ředitele pro MŠ.

2/ Můj běžný pracovní den se skládá ze dvou pracovních náplní a to jak přímé pedagogické činnosti, tak řízení mateřské školy. Přímou pedagogickou činnost vykonávám ve třídě s předškolními dětmi. Zodpovídám za řízení školy, vykonávám kontrolní činnost na úseku MŠ. Musím se zmínit o kvalitním pracovním kolektivu na naší mateřské škole, bez kterého by určitě nemohla škola působit jako harmonické pracovní prostředí, v němž vidím příznivý vliv i na děti, které k nám dochází.

Naším určitým úspěchem bylo vypracování vlastního školního vzdělávacího programu s názvem Dětský úsměv. Na tomto programu se podílely všechny pedagogické pracov-

nice a právě proto se nám s tímto programem pracuje dobře, což vyplývá z vnitřní evaluace naší práce.

3/ I nadále bych si přála dobře vycházet s rodiči našich dětí a spolupracovat s nimi. Prozatím si na spolupráci s většinou rodičů nemohu stěžovat, v případě jakéhokoliv problému se snažíme najít společné řešení. Do budoucna bych také naši škole přála, aby spolupráce s MěÚ Buštěhrad jako zřizovatelem byla na dobré úrovni.

Na úseku vybavení naší mateřské školy bych si přála vybavit třídy novými židličkami a okna vybavit žaluziemi, aby odpolední klid byl pro děti příjemnější a zrovna tak i práce během slunečních dní byla ze zdravotního hlediska kvalitnější. Těším se na vybavení školní zahrady, které je ve spolupráci s městským úřadem v jednání. Vybavení školní zahrady by bylo pro děti určitě velmi přínosné, protože jak si všichni v Buštěhradě všimli, nemají si děti kam chodit hrát.

4/ V Buštěhradě pracuji již sedmým rokem a musím říci, že jsem si zvykla. Zpočátku mě mrzelo, že někteří lidé určitý problém řešili na ulici nebo v obchodě, ačkoli vždy na schůzkách s rodiči nabízím možnost návštěvy u nás na škole a řešení určitého problému společnými silami.

Toto se v poslední době hodně změnilo k lepšímu a já doufám, že takto budeme pokračovat i s dalšími novými rodiči. Je pouze na nás dospělých, jakou atmosféru pro naše děti vytvoříme, aby se děti u nás cítily bezpečně a příjemně. Jinak se mi velmi líbí omlazování Buštěhradu jak novými obyvateli, tak zvýšenou porodností.

STANISLAVA ŠUMNÁ

- ředitelka DPS Buštěhrad
- 49 let
- SZŠ Kladno, doplňkové pedagogické studium, Vojenská akademie Brno
- vdaná, dvě dospělé děti, záliby ruční práce všeho druhu, turistika pěší i cyklo, četba, divadlo.

1/ Vždy mě zajímala práce s lidmi a vždy jsem s nimi pracovala, vlastně mohu říci, že se všemi věkovými skupinami. Tuto práci jsem získala na základě výběrového řízení a protože v Buštěhradě žiji, jsem ráda, že tady mohu již dva roky i pracovat.

2/ Můj pracovní den je vlastně každý úplně jiný. V první řadě se ráno seznámím s průběhem předchozího dne a noci, tedy dobou, kdy jsem v "domečku" nebyla, abych mohla zařídít vše potřebné. Zabývám se běžnou úřední agendou, vedu statistiky PS, přijímám přihlášky nových žadatelů, vyřizuji veškerou agendu včetně vyúčtování spojenou s nájemními byty a s poskytováním PS, pracuji také jako pokladní, skládám jídelníček, nakupuji potraviny, veškerý materiál pro provoz domu, PS, pedikúru a maséra, zařizuji veškeré opravy v domě, ale i v bytech obyvatel, pracuji také jako personalista a v neposlední řadě i jako psycholog, snažím se sestavovat program pro naše obyvatele, abych je motivovala k větší aktivitě a pomohla jim příjemně vyplnit čas. Jsem také ráda, když najdu chvíli pro realizaci svých nápadů a plánů.

3/ Pro letošní rok je největším úkolem zavedení Standardů kvality sociálních služeb vydaných MPSV, do jejichž plnění

se zapojí všichni zaměstnanci. Dalším plánem je do konce roku nabídnout klientům pedikúry možnost využít tzv. suchou pedikúru, která je velmi šetrná hlavně pro diabetiky, a ti jsou mezi seniory v nemalém počtu. Protože podobných zařízení, jako je to naše, které provozujeme jen díky dotacím MěÚ Buštěhrad, je stále málo a současný trend v sociální péči je pomoci lidem zůstat co nejdéle v jejich domácím prostředí, považují za svůj úkol vybudovat fungující terénní péči. Tento úkol je ale plánem dlouhodobějším. V nejbližší době bychom rádi obohatili masáže u pana maséra Burgra o použití aromatických rostlinných olejů.

4/ Letos bude Buštěhrad mým domovem již 30 let a protože jsem tady prožila svoje nejkrásnější roky, mám k němu opravdu vřelý vztah. Díky aktivitě některých lidí jsem pyšná na to, že žiji v historicky významném městě, a díky aktivitě dalších lidí se těším, že nezůstaneme jen u té historie, ale posuneme se dopředu.

Všem dotázaným děkujeme za jejich odpovědi, ochotu a vstřícnost.

Redakční rada

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA OTY PAVLA

Ve školním roce 2004/2005 se žáci ZŠ a MŠ Oty Pavla Buštěhrad zúčastnili sportovního okresního přeboru všech škol:

dívky a chlapci	- odbíjené
dívky a chlapci	- házené
dívky a chlapci	- florballu
chlapci	- stolního tenisu
chlapci	- Coca-Cola Školského poháru
chlapci II. stupně	- malé kopané
chlapci I. stupně	- vybíjené

Dále jsou zástupci naší školy přihlášení do mnoha dalších sportovních soutěží, např. do atletického čtyřboje, poháru čes. rozhlasu, Mc Donalds Cup soutěže, malé

kopané a I. stupně miniolympiády.

Nejsme pouze účastníci těchto sportovních soutěží, ale máme i mnohé krásné výsledky. Vyhráli jsme v malé kopané a postoupili do dalších kol. Dále jsme postoupili v odbíjené, vybíjené a dostali jsme se až do celostátní soutěže Školského poháru Coca-Cola, kde budeme opět nadšeně bojovat navzdory tomu, že máme velmi omezené možnosti sportovní přípravy a trénování, ale o to máme větší nadšení a vůli bojovat a vítězit. Krásná venkovní hřiště, atletickou dráhu či doskočiště ostatním školám můžeme pouze závidět.

učitel TV Stanislav Procházka

*Naši sportovci.
Foto archiv ZŠ*

DOPISY Z HAPARQUILLA

Začínal měsíc říjen. Pobyt na školním hřišti a zahradě již nebyl tak příjemný, ochladilo se, klidové hry i činnosti jsme začali zkracovat a přenášet do místností školní družiny.

Často jsme kreslili a mluvili o tom, co dělají "naše děti" v Peru a zda vůbec budou mít radost, až obdrží obrázky, které zachycují podzimní ovoce na stromech, pouštění draků i odlet ptáků do teplých krajín.

Velkou a příjemnou shodou náhod se stalo, že jsme právě v tomto měsíci a v této atmosféře obdrželi neplánovanou zásilku z Haparquilla. Několik obrázků a 42 osobních dopisů pro kamarády a kamarádky v Buštěhradě. V obálkách z kostičkovaného papíru /vlastní výroby/ byla poskládána psaníčka, nazdobená neobvyklými obrázky. Na titulních stranách byl text zdobený nejrůznějším barevným i zastříhaným orámováním. Téměř všechna oslovení a poděkování se vznášela na barevných obláčcích a závěr dopisu doplňovala kresba zvířátka, kostela, školy, domova.

Dlouho jsme prohlíželi a hodnotili obrázky. Nejvíce nás však zajímal text. Nebyl dlouhý. Zachycoval velice jasně, co naši malí přátelé potřebují. Chybějí jim tužky, papíry na kreslení, pera, sešity, nemají si kde hrát. Všude kolem jsou hory, nemají hřiště na kopanou a jiné hry. Začalo velké plánování a přípravy.

Šestého prosince byla ve škole pravidelná školní besídka s prodejní výstavou prací žáků naší školy. Její součástí byla pro dospělé návštěvníky připravena informační a obrazová výstava dopisů, kreseb a fotografií z naší sesterské školy.

Po jejím skončení jsme měli velkou radost, protože se nám podařilo soustředit finanční hotovost, za kterou dostane každé "naše dítě" v Peru na začátku školního roku /začíná v březnu/ sešit a tužku. To nám však nestačilo. V měsíci lednu jsme díky velké podpoře paní učitelky Škvárové uspořádali celoškolský sběr starého papíru. Byl velmi úspěšný. Proto mnohokrát děkujeme všem, kteří se zúčastnili, a také jejich rodičům za velkou aktivitu. K sešitům a tužkám dostanou v Haparquilla další psací potřeby a výtvarný materiál.

Dárky z Peru, foto: fotoarchiv školní družiny

Dnes je 16. března 2005. Na mém stole leží velká, těžká, vonící krabice. Její obsah tvoří osm obřích náhrdelníků z eukalyptových šištic, dopisy, malované obrázky a fotografie z Haparquilla. Zítra je ve škole rozdám dětem, kterým patří. Těším se na jejich rozzařené oči, údiv a projevy překvapení.

Zvláštní poděkování patří PhDr. Olze Vilímkové, která osobně předává naše dary v sesterské škole a přiváží nám odpovědi. Obdivujeme ji za to, že to v horách 3500 m nad mořem nevzdala. Pěšky, s obrovským batohem na zádech a další zátěží nesla krabici a opatrovala ji až do Prahy.

Anna Holeyšová
vedoucí vychovatelka školní družiny

PŘIŠLA I ZPRÁVA BOLESTNÁ

Nejen radost, ale i bolestné chvíle nás zastihnou. V únoru letošního roku jsme se naposledy rozloučili s naší bývalou kolegyní, dlouholetou učitelkou buštěhradské školy, paní Věrou Vondruškovou. Těžké nemoci podlehl 5. února ve svých 66 letech.

Vzhledem k tomu, že na Základní škole Buštěhrad působila 38 let a vychovala celé generace buštěhradských žáků, dovolujeme si osobní vzpomínku na tuto skvělou ženu, kolegyni, přítelkyni a učitelku.

Věra vystudovala Vyšší pedagogickou školu v Praze, obor český jazyk-ruský jazyk. Po krátkém (dvouletém) působení v Chomutově nastoupila v roce 1960 na buštěhradskou školu. Jedni z jejích prvních žáků ji přezdívali "Včelička". To pro její píli, svědomitost a pečlivost, kterou i děti brzy vycítily. Všechny tyto vlastnosti ji provázely celým jejím učitelským, ale i osobním životem. Už její jméno - tedy Věra, což je slovanské jméno znamenající víru jako by předznamenávalo další její vlastnost - víru ve svou rodinu, v pedagogickou práci, která je spíše posláním, v lidi, se kterými se stýkala a přátelila.

V 90. letech se stala zástupkyní ředitelky školy a v této funkci setrvala až do odchodu do důchodu. I po něm však ještě několik let na škole učila na kratší úvazek.

Společně se svým manželem Jaroslavem vychovala dvě báječné dcery, Renatu a Martinu. Starší Renata pokračuje v mamčiných šlápějích jako učitelka. Posléze se její velkou láskou stala čtyři vnoučata.

A. Cachová: Byly jsme nejenom dlouholeté kolegyně, ale i kamarádky, přítelkyně. Její kultivované, noblesní vystupování, krásná čeština, pedagogický talent a společenský takt - to vše zasluhuje obdiv. A to vše též štědře rozdávala - dospělým i dětem. Azejména děti to vnímavě přijímaly.

Můj největší vděk patří Věře za dobu, kdy jsme spolu školu vedly. Byla mi velkou, spolehlivou oporou.

M. Veselý: Měl jsem možnost poznat Věru jako výbornou paní učitelku hned ze dvou úhlů - jednak jako žák, i když mě přímo nikdy neučila, a později také jako kolega. Byla to však ona, kdo mě jako žáčka připravoval na soutěž v recitaci, kdo mě už v dospělém věku připravoval na roli oddávajícího, kdo se ke mně choval

opravdu hezky, i když byl mým nadřízeným, a kdo mi předával rady a zkušenosti, když jsme byli "paralelníci" - tedy učitelé v paralelních třídách (to nezvyklé slovo vymyslela právě ona).

Když se řekne slovo "dáma", mně se automaticky vybaví Věra. Ona si na ni nehrála, ona jí byla. A to se vším, co k takovému označení patří - oblékání, vystupování, mluva, chování. Často si na ni vzpomenu, když mi z úst vyklouzne nějaké to nepěkné slovo, často na ni myslím ve chvílích, kdy před dětmi zápasím s tím, abych mluvil správně česky, protože právě od ní jsem se naučil, jak je to v kantořině nutné. Věra i na samém konci svého poslání učitelky věnovala přípravám na vyučování nezvyklou pozornost. Nikdy nic neošidila a já si mohu jen ve skrytu duše přát, abych ani já podle jejího vzoru nikdy nepolevil.

Je pátek 11. února - studené, deštivé dopoledne. Pražský kostel Břevnovského kláštera sv. Markéty je naplněn hudbou, květinami a lidmi - rodinou, příbuznými, kamarády, kolegy i bývalými žáky. Všichni přišli říci jediné: "Věruško, děkujeme."

Anna Cachová a Marek Veselý

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

55. VÝROČÍ ZUŠ BUŠTĚHRAD

Základní umělecká škola Buštěhrad se v r. 2005 dočkala polokulatého výročí 55 let činnosti.

Když zalistujeme v její historii, zjistíme, že první pokusy založit v Buštěhradě Hudební školu se objevují již před druhou světovou válkou, a ta byla právě příčinou, že škola mohla vzniknout až po válce, kdy došlo k znovuoživení školství na Kladensku.

Dne 1. 2. 1947 zahajuje vyučování Hudební škola v Kladně. Již 1. 9. 1947 je otevřena pobočka v Unhošti a 1. 2. 1950 začíná pravidelné vyučování v Hudební škole v Buštěhradě, i když plnou samostatnost získává až v r. 1957 a první ředitelkou se stává paní Jarmila Naumovičová.

V r. 1960 vznikají lidové školy umění, které sdružují hudební, výtvarný, taneční a literárně-dramatický obor. LŠU Buštěhrad má zatím jen obor hudební a 35 žáků. Zavádí se obor výtvarný s 18 žáky a v té době má škola kolem 90 žáků a pět pedagogů.

Školu vždy provozuje město Buštěhrad, a to se pro budoucnost školy jeví jako velký vklad.

V r. 1979-80 dochází k umístění školy do budovy proti kostelu a od té chvíle začíná nová etapa pro LŠU. Díky vstřícnosti představitelů Buštěhradu a SRPŠ dochází k zprovoznění dalších místností v budově a celkové renovaci fasády. Škola se rozrůstá o další umělecké obory. Navazuje se na tradici výtvarného oboru a zavádí se obor taneční.

V současné době má škola 255 žáků /kapacita je 256/ a další zájemci o umělecké obory jsou připraveni složit

přijímací zkoušky. ZUŠ má dvě pobočky: v Brandýsku a Hřebči.

V ZUŠ pracuje 14 učitelů včetně ředitele školy, ekonomka a školnice.

V r. 1994 jako první ze ZUŠ kladenského okresu vstoupila do právní subjektivity.

Během roku ZUŠ pořádá kolem 12 koncertů žáků a stejný počet výstav prací žáků výtvarného oboru. K tomu připočteme koncerty, kde spolupořadatelem je zastupitelstvo města Buštěhradu, a další vystoupení mimo budovu školy, úspěšně absolvované soutěže v uměleckých oborech a řadu dalších akcí. Na závěr rádi konstatujeme, že podpora zřizovatele, města Buštěhradu, je příkladná a všichni, kteří mají o dění v naší ZUŠ zájem si jí velmi váží. ZUŠ významně obohacuje kulturní život Buštěhradu a okolí a systematická práce učitelů i ředitele školy přináší všem žákům, rodičům i obyvatelům Buštěhradu radost.

Program koncertů k 55. výročí: Koncert učitelů, hostů a žáků školy, v úterý 26. 4. 2005 v 18 hod.

*Připravujeme: Večer árií z opery La Traviata /členové opery ND Praha/
Koncert Českého klavírního dua s hosty
Koncert na závěr výročí /podzim/ - vydání Almanachu*

Termíny koncertů budou oznámeny dodatečně.

Bohumír Bednář

KYTAROVÉ MLÁDÍ V KUTNÉ HOŘE

Ve středu 6. dubna se hráčka Tereza Luksíková zúčastnila krajského kola v kytarové soutěži, konané v Kutné Hoře. Obdivuhodné výkony všech účastníků provázelo krásné jarní slunce, dopadající do tamní hezké starobylé umělecké školy. Tereza se umístila na pátém místě.

Následující den se anabáze do místa soutěže vypravila znovu, tentokrát nejen s babičkou a paní učitelkou Bryndovou ze Hřebče, nýbrž i s kamarádkou a spoluhráčkou Radkou Trojanovou. Počasí se sice maličko zhoršilo, ale s výsledky to bylo opačně... dívčí komorní duo z Buštěhradu bylo ze všech nejlepší! Doufejme, že i červnová soutěž bude pro Terezu a Radku stejně úspěšná.

JB

*Výtvary dětí z výtvarného kroužku: Kostel - K. Fialová, 10 let;
zámek - A. Fiala, 5 let.*

JARNÍ VÝPRAVY VÝTVARNÉHO KROUŽKU

Děti z výtvarného kroužku ZUŠ pod vedením paní učitelky Hruškové s prvním sluníčkem vyrazily kreslit pod širé nebe a toto je zaujalo nejvíce:

ORGANIZACE A SPOLKY

MATEŘSKÉ CENTRUM BUŠTĚHRADSKÝ PELÍŠEK NEZAHÁLÍ aneb PŘIJĎTE MEZI NÁS...

CO JE U NÁS NOVÉHO?

Na začátku března byl na valné hromadě zvolen nový výkonný výbor MC, Moniku Mňukovou v předsedování vyměnila Hana Kloubková. Monika udělala pro naše mateřské centrum obrovský kus práce, je hlavně její zásluhou, že centrum vzniklo a bylo založeno občanské sdružení a že jsme pronajatou místnost od města zabydlely. Za to jí patří velký dík.

AKCÍ PŘIBÝVÁ...

Jak je patrné z vývěsek a plakátků, naše mateřské centrum opravdu nezahálí. Letos jsme již stihly vyrábět velikonoční ozdoby (24. 3.), naše prostory zaplnil minibazárek jarního a letního oblečení (1. a 2. 4.), při volném pokračování o archeologii nás Dana Stolcová seznámila s oděvy z dob minulých (7. 4.) a paní Sýkorová z kosmetického studia Top Lady

z Kladna si s námi přijela povídat o jarní péči o naše tělo (14. 4.).

A co ještě chystáme? Nejbližší akcí bude v pondělí 9. května od 10.00 v 1. patře Kulturního střediska přednáška o čínské medicíně a masážích, dále připravujeme přednášku o aromaterapii, besedu o zdravém životním stylu a kosmetice, další sérii psychohrátek, společně s dětmi chceme podniknout výlet do Archeoparku Liboc v Praze 6. Prostě - nápadů i energie máme mnoho. Pokud vás některé z uvedených témat zaujaly, rády vás na našich akcích uvidíme, nebo zkusíme zajistit přednášku dle vašich představ. Termíny budou vždy na plakátcích ve vývěskách a webových stránkách města.

Herna v mateřském centru je otevřená každý čtvrtek od 10.00 do 12.00 hod.
Maminky zde mají k dispozici knihy, časopisy a různé informační materiály o dětech, zdravé výživě, kosmetice apod.
Pokud bude zájem, jsme připravené otevřít MC i např. v odpoledních hodinách.
Vstupné pro nečleny MC je 10,- Kč.

HŘIŠTĚ PRO NEJMENŠÍ V NAŠEM MĚSTĚ - PROBLÉM, KTERÝ CHCEME POMOCI ŘEŠIT

Jak jistě většina z vás ví, po vstupu naší republiky do EU a přijetí nových norem a předpisů bylo město Buštěhrad nuceno odstranit stávající vybavení všech dětských hřišť, které novým požadavkům neodpovídaly. Zrušeno tak bylo i malé hřiště u Kulturního střediska a sídla našeho MC, což nám bylo velice líto.

Víme, že v nejbližších letech naše město finančně zatíží projekt kanalizace a ČOV, a proto jsme daly hlavy dohromady, popřemýšlely a nechaly se inspirovat k rozvinutí vlastní iniciativy ve vytvoření hřiště. Kde? V Čelákovících. Tam se v roce 2003 povedlo maminkám z MC vlastními silami a pomocí sponzorských darů a spřízněných duší realizovat hřiště pro nejmenší děti. Proč to tedy nezkusit i u nás? Požádaly jsme zastupitelstvo o možnost vystavět hřiště pro děti do 6 let na zahradě u Kulturního střediska.

V nejbližší době chceme zpracovat projekt na hřiště, které by realizovala firma specializující se na výrobu dětských hřišť. Rády bychom oslovily jednotlivce i organizace, kterým není současná situace lhostejná, o pomoc jak radou, tak financemi a současně chceme podat žádost o příslušný grant. Pokud vás tento problém zajímá a chcete o našich aktivitách v tomto směru vědět víc, kontaktujte nás (tel. 312 250 222 - Jana)

O dalším postupu vás budeme v dalších číslech BZ informovat. Držte nám palce.

Za Mateřské centrum Jana Závorková

JAK JSME VELIKONOČNĚ VYRÁBĚLI

K naší velké radosti první den velikonočních prázdnin a teplé dopolední počasí 24. března neodradil našťestí 8 maminek se svými 14 ratolestmi od návštěvy Mateřského centra "Buštěhradský pelíšek".

Tam již panovala atmosféra vpravdě velikonoční. Úžasné šikovná a obětavá Jana se svými synky spolu s vynálezavou Hankou s malou Karolínkou vyzdobili prostory Kulturního střediska s nevšední invencí, že by

Ukaž mami, jak má to vajíčko vypadat. Foto IK

Maruška Horová obdivuje Ireninu ovečku. Máme radost, že nás přišla navštívit. Foto IK

o jejich nápady projevíli zájem i profesionální dekoratéri. Nechybělo ošení, větvičky zlatého deště a kočíček. Krásnou kulisu dotvářela květinová aranžmá. Tak pestrou paletu "velikonočního kutilství" byste jen těžko hledali v různých receptářích a rádcích. Na stolech se pomalu rozvíjel klasický velikonoční výjev s jehňátky pomocí oveček z pravé ovčí vlny šikovné maminky Ireny. Pravda, některá ovečka působila jako nepříliš zdařilý klonovaný kus (například maminky Šárky), ale to nám radost z velikonočního dekorování nepokazilo.

Na kratičký čas k nám zavítala "odborná inspekce" - stále stejně energická, vlídná a usměvavá paní vychovatelka Marie Horová. Bylo nesmírně kouzelné pozorovat, s jakou něhou hovořila s maminkami, o které pečovala před lety ve školní družině.

Nejmenší návštěvníci MC zdobili papírová vejce modelínou. Občas se malí umělci proměnili v ochutnávače - jako malý Samík. Naštěstí šlo o modelovací hmotu ekologickou. Jen málokdo by řekl, že ty úžasné květiny, které vyrostly pomocí šikovných rukou Anežky a Matěje, byly původně roličky starého papíru. Samozřejmě nechyběli velikonoční zajíčci. Díky Janě to byli dokonce parádníci v oblečkách. Kartony od vajec se před očima měnily v barevné slípky. A to je jen část z těch všech velikonočních proměn a kouzel, která se ten čtvrtek děla v "Buštěhradském pelíšku", a to přímo v sále v prvním patře Kulturního střediska. Do malého prostoru v přízemí bychom se totiž určitě nevěšili.

Ty krásné dvě hodiny, nabitě řadou praktických činností a podnětů pro zkrášlení domova, pomohly maminkám prožít tento kouzelný jarní čas tvořivě a v pohodě.

Šárka Třísková

Městská knihovna v Buštěhradě zve srdečně všechny zájemce na besedu s historikem PhDr. Zdeňkem Kuchyňkou, ředitelem Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně, kterou uspořádáme 25. května od 19. hodiny v kulturním středisku. Beseda bude mapovat kulturní a literární památky našeho kraje, se zastavením u neuvěřitelně dobrodružného života básníka Šimona Lomnického z Budče. Poznamenejte si do kalendáře a nenechte si tuto neobvyklou příležitost k rozšíření vědomostí o nejbližším okolí ujít. Na návštěvu všech, čtenářů i dalších zájemců, se už teď moc těším.

Jako obvykle bych vás rád seznámil s některými novými tituly v knihovně:

VON MUECKLICH, Bernhard: *Nomádi moře : jantarová sága*. Vyd. 1. Brno : Moba, 2004. 319 s.

Německý autor nás zavede za Ramessem III. do starověkého Egypta.

TOUFAR, Pavel: *Kruté příběhy z české historie*. Vyd. 1. Brno : MOBA, 2005. 255 s. : il.

Jeden z nejvydávanějších a nejúspěšnějších současných českých autorů literatury faktu zve čtenáře k několika poutavým příběhům naší historie. Nevěnuje se jen knižatům a králům, ale i jejich poddaným. Odkrývá tak pohled na někdy i tvrdý život ve středověku.

HROCH, Miroslav: *Na prahu národní existence*. Vyd. 1. Praha : Mladá fronta, 1999. 275 s.

Další kniha z našich dějin, ovšem z doby novější, z doby národního obrození, z doby panování Josefa II. Toleranční patent, zrušení nevolnictví, obrození českého jazyka a českého divadla na pozadí událostí v Evropě - toto vše se dočteme v poutavě napsané historické studii.

ŠTĚPÁNOVÁ, Irena: *Renáta Tyršová*. Vyd. 1. Praha; Litomyšl : Paseka. 318 s.

Jistě známe osobnost Miroslava Tyrše. Neméně výraznou osobností je ovšem i jeho manželka Renáta, jak nás o tom přesvědčí tato monografie. Dcera Jindřicha Fügnera byla respektovanou kritičkou umění, své nadání využila ve prospěch osvěty mezi ženami, podněcovala k umělecké činnosti jiné, byla průkopnicí emancipačních snah a shromáždila kolem sebe společnost velkého kulturního významu.

BUREŠ, Josef: *Jak jsem v devětačtyřicátém utekl hledat svobodu do Sovětského svazu, ve zdraví přežil vězení a vyhnanství a zase se vrátil domů*. Vyd. 1. Praha : Prostor, 2004. 130 s.

Kniha s nejděším názvem v naší knihovně líčí neméně dlouhou strastiplnou cestu naivního chlapce za poznáním spravedlivějšího života. Paradoxně se našemu snílkovy dostalo obvinění ze špionáže a odsouzení. Kniha vzpomínek líčí tajný sňatek a mnoho dalších neuvěřitelných příhod mezi vyhnanci na Sibiři, nakonec i šťastný návrat do vlasti po Stalinově smrti. Osobitým jazykem vyprávěnou knihu autor věnoval svým dětem, vnukům a pravnukům.

Podvojně účetnictví 2004. Vyd. 1. Praha : Grada Publishing, 2004.

234 s.

Nové zásady podvojněho účetnictví a česká legislativa o této oblasti. Kniha vysvětluje principy, uvádí příklady, přináší obvyklá řešení problémů, zpracování výkazů, seznamuje s pojmy jako například cash flow.

BOEHME, Julie: *Čtyřnohý zachránce*. Vyd. 1. Havlíčkův Brod : Fragment, 2005. 125 s.

Mladá německá autorka píše poutavé a dobrodružné příběhy o malých dětech a ponících. V této knize zaslechnou v míze na mořském pobřeží volání o pomoc...

SPIES, Zdeněk: *Kamarád pes (návod k použití)*. Vyd. 1. Praha : Albatros, 2005. 129 s.

Vesele napsaná a vesele ilustrovaná kniha vážně míněných rad a doporučení dětem, které mají doma svého čtyřnohého přítele.

GARRATT, Colin: *Světová encyklopedie lokomotiv*. Vyd. 3. Čestlice : Rebo Productions, 2005. 256 s. : il.

Velká a bohatě fotograficky vypravená encyklopedie s podtitulem úplný přehled nejproslulejších lokomotiv světa skutečně nevynechá žádný světadíl, žádnou významnou trať ani historické období kolejové dopravy.

PRAŠKO, Ján: *Stop traumatickým vzpomínkám*. Vyd. 1. Praha : Portál, 2003. 178 s.

Nemusíme být odbornými psychiatry a psychoterapeuty, abychom si mohli poradit při traumatických obtížích, stresu a negativních vzpomínkách. Přední odborníci nabízejí první pomoc, učí nás kontrolovat naše emoce, doporučují pomáhající činnosti i správnou relaxaci.

GURRENTZ, Sheryl: *Maminkou spokojeně a bez stresu*. Vyd. 2. Praha : Portál, 2005. 224 s.

Příručka pro maminky odpovídá na nejčastější otázky a pochybnosti spojené s mateřstvím, výchovou kojenců, péčí o novorozence a rodinnými vztahy.

HAMER, Dean - COPELAND, Peter: *Geny a osobnost*. Vyd. 1. Praha : Portál, 2003. 250 s.

Autoři přemýšlejí, zda se osobnost člověka utváří pod vlivem výchovy, nebo zda je dána geneticky. Jejich zjištění pomáhá vysvětlit, proč jeden ze sourozenců vyhledává vzrušení při adrenalinových sportech, zatímco druhý je spokojen ve své pasivitě.

Atlas měst: Středočeský kraj a Praha 2001. Vyd. 1. Brno : Kartografické nakladatelství, 2001. 178 s.

Nezbytná pomůcka při hledání cesty, znáte-li pouze adresu, nebo plánování trasy na výlet do nedalekého okolí. Atlas obsahuje podrobné plány 19 měst našeho kraje opatřené rejstříky ulic, mapu Evropy, mapu České republiky a plán Prahy.

NIVEN, Jennifer: *Ledová pustina*. Vyd. 1. Praha : Metafora, 2001. 351 s.

Tragická plavba lodi Karluk v roce 1913 je námětem napínavého cestopisného románu. Hrdinové polárních výprav nemohli skončit vždy jen dobře.

Na vaši návštěvu v knihovně se těší

Jiří Samek

DOMOV S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU

V pátek 4. 2. 2005, za účasti všech obyvatel, byla v DPS Buštěhrad slavnostně otevřena nová provozovna pedikúry. Ráda bych poděkovala paní starostce Ing. Leflerové, že si udělala čas a přišla provoz zahájit slavnostním přestřihnutím pásky. Tuto provozovnu jsme vytvořili v nevyužitém prostoru, za minimální finanční prostředky. Velký dík za nezištnou pomoc patří panu Vlastimilu Horníčkoví, který provedl veškerou instalaci vody a odpadů, a panu Milanu Šumnému, který provedl zednické práce a vymaloval. O úklid a přípravu pracoviště se postarala paní Simona Horníčková. Díky jejich práci se nám podařilo stihnout vše v naplánovaném termínu a nyní můžeme tuto službu nabízet v příjemných prostorách a těšit se ze spokojených klientů. Tímto zveme všechny seniory, postarejte se o své nohy, aby vám dobře sloužily, a přijďte využít naší službu. Na vaši návštěvu se těší personál DPS. Objednávat se můžete na telefonním č. 312 250 003 u pečovatelky paní Simony Horníčkové.

St. Šumná

Nová provozovna pedikúry v DPS. Foto: St. Šumná

AROMATERAPEUTICKÉ MASÁŽE V DPS

Vážení klienti ,
od května 2005 jsme si pro vás dovolili připravit novou aplikaci masážních olejů na vaše bolavá záda, ale i ostatní části těla. Řada z vás se již v životě setkala s názvem aromaterapie. Pro ty, kteří se s touto terapií ještě nesečkali, nabízím malé seznámení s touto léčebnou procedurou, zvanou také "voňavá masáž". Před několika lety jsem absolvoval kurz aromaterapeutické masáže, věřte mi, je to senzační léčebná metoda, při které působí na tělo bylinné silice a pomáhají odstraňovat řadu problémů. Jsou to téměř 100% výtažky stovek bylin, které ve správném složení dokonale účinkují.

Kombinací těchto bylinných silic spolu se 100% čistým slunečnicovým olejem lisovaným za studena vzniká masážní olej, kterým mohu působit na různé zdravotní problémy jako jsou např. deprese, bolesti kloubů, revmatické problémy, svalové napětí, normalizace oběhového systému, mozkové činnosti a celou řadu jiných problémů, se kterými se denně setkávám a mluvíme o nich jako o civilizačních chorobách. Výhodou bylinných silic je, že se dají přidávat také do koupelí, kde zvyšují účinek samotné procedury. Bylinky se používají odnepaměti a já sám na ně nedám dopustit v jakékoliv formě jejich použití. Přijďte se seznámit s aromaterapií a vyzkoušet její účinky na vlastním těle.

Na vaši návštěvu se těší

Jaroslav Burgr

T.J. SOKOL BUŠTĚHRAD

ŠIBŘINKY 2005 - "ZE SVĚTA FILMU"

Píše se rok 2005 a pro T.J. Sokol Buštěhrad je rokem významným. Právě letos jsme uspořádali již 5. sokolské Šibřinky. Tentokrát se odehrávaly pod titulem "Ze světa filmu" a není se čemu divit, že opět byly plné překvapení. Prvním velkým překvapením bylo, že lístky na tento ples byly vyprodány v rekordním čase a díky malé kapacitě sálu se mnoho chtivých jedinců nedostalo do víru zábavy.

"Jubilejní" Šibřinky se konaly 12. března a opět je ve 20.00 hod. zahájila znělka kapely A-Club pod vedením Jiřího Šroubka. Poté na podium vystoupila, jako každý rok, ses. Táňa Hrabínová, aby přivítala všechny přítomné hosty a seznámila je stručně s programem večera, který obsahoval dvě předtančení, vyhlášení tří nejhezčích masek večera a v neposlední řadě i losování bohaté tomboly.

Po jejich milých a vřelých slovech došlo na první kulturní vystoupení, o které se opět postarala mládež nejen buštěhradská, ale také z blízkého okolí (Zájezd, Kladno, Lidice...). Skupinka asi 20 mladých a velice schopných lidí si připravila vystoupení na hudbu z muzikálu Pomáda. Jejich taneční kreace sklídily nejen obdiv všech přihlížejících, ale především bouřlivý potlesk. Po tomto krátkém vystoupení se začal parket plnit spoustou tanečníků, a to nejen mladých, ale také z té starší generace, u které bylo patrné, že i v pozdním věku se lze pořádně vyřádit na tzv. "modernu".

Ale co by to bylo za Šibřinky, kdyby tam nebyly masky, které byly zas o kousek dokonalejší oproti předchozím roků. Tentokrát se díky tomuto tématu mohli návštěvníci opravdu vyřádit, a proto se v sokolovně sešlo spoustu filmových postav jako, např. spousta sestřiček a doktorů, Zorro v několika podáních, Marfuša, Otík z "Vesničky", bílá paní,

páže, mnich, Ježíš i s křížem, jeptiška a mnoho jiných vdařených masek.

Jako každý rok bylo na Šibřinkách i dostatek jídla a pití, o které se postarala rodina pana Pavla Fūrsta, která si zde, alespoň doufám, vydělala zase nějakou tu korunu. Za tuto práci jim patří velký dík.

Nyní je také čas představit i druhé předtančení, jež bylo ve stylu Orientu. Vystoupila břišní tanečnice, která předvedla 12minutové vystoupení na tři krásné písně a svými ladnými pohyby na sebe upoutala nejedno mužské oko. Dokonce věnovala i jeden autogram. I toto předtančení sklídilo obrovské ovace. Po několika písních, mezi něž opět patřil i Letkis, přišlo dlouho očekávané vyhlášení nejlepších masek večera, které byly sladce odměny. Dortík za třetí nejlepší masku večera si odnesla "stařena", jež během vystoupení břišní tanečnice byla její velkou konkurentkou a přidala se k ní, když chtěla pouze přejít přes sál. Druhou sladkou odměnu si odnesla Marfuša, která se po celý večer starala i o úklid, neboť její dlouhý cop zaručoval zahlazování stop a zametal nám tak parket. A jako první skončil

Ukázka břišního tance

firma LIN	Středočeská plynárenská, a.s.
firma Bára - Kučerová	Tabák - Alice Bartošová
Župa Budečská - Kladno	Drogerie Buštěhrad - p. Švejda
Zahradnictví Kněžvesa	obyvatelé města Buštěhradu

Během celého plesu se tančilo na skvělou hudbu všech žánrů, ať už to byl waltz, valčík, rokenrol, ale jako každoročně také letkis. Celý ples byl zakončen kolem druhé hodiny ranní a spousta návštěvníků odcházela se smutkem, že tak vdařený ples již končí. Již teď pomalu začneme chystat 6. Šibřinky, které budou určitě opět dokonalejší.

Na závěr musíme poděkovat všem, kteří se hojně podíleli na přípravě letošních Šibřinek, jmenovitě: br. František Rák, ses. Táňa Hrabinová, ses. Jana Potůčková, DiS., br. Pavel Hrabina, zaměstnanci MěÚ Buštěhrad a ZŠ Buštěhrad.

*Za T. J. Sokol Buštěhrad
ses. Jana Potůčková, DiS.*

Šibřinky 2005

a tudíž sladkou cenu si odnesl Otík z "Vesničky", kterému nechyběl ani ten rohlík, ale zato byl více výřečný.

Po udílení sladkých odměn za nejlepší masky se po několika minutách začala losovat naše jako každý rok bohatá tombola. Ceny v tombole byly nejenom srandovní, praktické, ale především i velmi hodnotné. Pro představu zmíním např. tyto ceny: botičky, kabelka, značková vína a destiláty, okurky, tlačanky, něco na sebe, něco na úklid a také něco na parádu. Opět nechyběla 1. cena, kterou byla vepřová hlava, jež se stala i hříčkou dnešní moderní doby a byla dekorována červenou mašlí a piercingem, který představoval spínací špendlíček v jejím rypáčku. Nikoliv vepřová hlava, ale živé selátko se postaralo o zlatý hřeb večera. Firma JEKASET věnovala poukázku k odběru živého selátka. Není se tedy čemu divit, že každý chtěl vyhrát.

Ale co bychom byli za organizaci, kdybychom nepoděkovali našim sponzorům, kteří se podíleli nejen na naší bohaté tombole, ale také na přípravě plesu:

firma JEKAS	firma Autobazar Štěpánek
Obuv - Václav Bušek	Řeznictví a uzenářství p. Tůmy
Cukrárna p. Náprstka	firma PEROUTKA

Nejlepší maska - Marfuša

ŽIJÍ MEZI NÁMI . . .

PAN ŘEDITEL BOHUMÍR BEDNÁŘ: "JSEM V BUŠTĚHRADĚ RÁD"

Základní umělecká škola v Buštěhradě letos oslaví své 55. výročí. V historii této školy se vystřídal mnoho vyučujících, ale také i několik ředitelů. Nejúspěšnějším ředitelem Základní umělecké školy je zcela jistě pan Bohumír Bednář. Za jeho ředitelského období došlo k obrovskému rozkvětu školy a naše umělecká škola tak získala skvělou pověst v celém kladenském okrese. O čem jsme si s panem ředitelem Bednářem povídali, vypráví následující článek.

Vím o vás, že bydlíte v Praze. Jak jste se dostal do hudební školy v Buštěhradě?

Do Buštěhradu jsem přišel náhodně. Můj předchůdce, pan ředitel Sedlák, onemocněl a odcházel ze své funkce, čímž zůstala škola bez ředitele. Toto místo mi bylo nabídnuto a já jej přijal.

Jistě si pamatujete datum vašeho nástupu.

Samozřejmě, bylo to 1. 9. 1983. Škola měla tehdy 79 žáků, pouze jeden obor - hudební - a byla přestěhována do nedostavěné budovy, ve které v současnosti sídlí. V provozu byly pouze čtyři místnosti. Bylo zde nedostačující lokální vytápění na tuhá paliva. Větší část budovy byla téměř neobyvatelná, ale přesto v ní začala škola fungovat.

Jaká byla vaše profese, než jste se ujal vedení naší hudebky?

Má původní profese byl učitel Lidové školy umění. Patnáct let jsem vyučoval v Novém Strašecí. Společně se mnou tam působila i paní učitelka Eva Čechová a myslím, že oba na toto období vzpomínáme v hezkém.

Vy jste vystudoval na konzervatoři tuším hru na pozoun?

Ano, studoval jsem pozoun a také samozřejmě všechny teoretické předměty, včetně nauky o harmonii. Samozřejmě byl též i obligátní klavír.

Vraťme se však k vašim začátkům v Buštěhradě. Říkal jste, že budova byla v dosti neutěšeném stavu.

Budova byla dokonce v tak špatném stavu, že ji bylo rozhodnuto zrušit. Teprve dosti riskantním zásahem tehdejšího předsedy MNV Petra Dütsche byla budova zachráněna a celá léta se dávala postupně dohromady. Dnes už mohu říci, že budova je ve výborném stavu a všech devět místností je intenzivně využíváno.

Nemáte problémy s prostory, při neustále se zvětšujícím zájmu žáků o hudební vzdělání?

V současné době naši školu navštěvuje 256 žáků ve třech

oborech a navíc máme dvě pobočky, v Hřebčíně a v Brandýsku. Tento počet žáků je na hraně kapacity školy. Budova je svými rozměry malá a například pro účely výtvarného oboru je nevyhovující.

Které období pokládáte za zlomové a nejpodstatnější pro rozvoj školy?

Vždy budu hájit to, že rozkvět této školy začal v okamžiku, kdy jsme si sami začali hospodařit. 1. 1. 1994 získala škola právní subjektivitu a nemusela nadále o tuto subjektivitu bojovat. Tehdejší zřizovatel, město Buštěhrad, na to bez problémů přistoupil a zároveň o rok později předal veškerý majetek hudební škole. Jsme tedy samostatná organizace, sami si za vše zodpovídáme a tím jsme také docílili toho, že škola je optimálně vybavena.

Jak tedy přesně nyní vypadá financování základních uměleckých škol tohoto typu?

Základní umělecké školy patří mezi školy dobrovolné (patří sem také střední, vyšší odborné a vysoké školy), zatímco základní škola je škola povinná. Z dobrovolných škol je ZUŠ jedinou školou, kde se bere tzv. úplata. To znamená, že žáci platí škole určitou část. V případě naší školy je to přibližně 2800,- Kč ročně v hudebním oboru, v ostatních oborech je to však nepoměrně méně. Největší část finančních prostředků na sebe bere ovšem stát, to jsou zejména mzdy a odvody. Příspěvek na provoz a opravy budovy, což je nezanedbatelná částka, poskytuje majitel budovy (a zároveň zřizovatel), město Buštěhrad. Musím podotknout, že vztahy mezi zřizovatelem a ZUŠ jsou na výborné úrovni.

Jste spokojen se současným materiálním vybavením umělecké školy?

Materiální vybavení školy (učební pomůcky, nábytek atd.) je pořízováno tak, aby uspokojovalo současné moderní estetické citění. Nakupují se nové moderní nástroje, keyboardy spojené s počítači, klavíny, nakoupili jsme smyčcové nástroje a kytary, pro ostatní nástroje jsme pořídili nová pouzdra a postupně jsme zakoupili dvě pianina a klavírní křídlo. Nyní také dovybavujeme školu moderním nábytkem.

Jste schopni zapůjčit žákům hudební nástroje?

Jistě, hudební nástroje jsou žákům zapůjčovány zdarma. Žák si v prvopočátcích nemusí tedy nástroj kupovat a do svého vlastního nástroje může investovat až ve chvíli, kdy je rozhodnut se hře vážněji věnovat.

Vedle budovy a vybavy školy jste však zajisté musel vytvářet a rekonstruovat i pedagogický sbor...

Když jsem nastoupil, tak jsem jako každý nový ředitel zdědil i pedagogický sbor. Všichni učitelé byli plně aprobo-

vani a snažili se poctivě vyučovat. Nyní máme stabilní pedagogický sbor, který se stále omlazuje. Je to také díky tomu, že se v Buštěhradě staví nové domy a jsou zde také zajímavé domy k zakoupení. Přistěhovali se sem vynikající, plně aprobovaní hudebníci, které škola okamžitě angažovala. Proto tu máme mladé lidi, kteří tvoří základ již toho nového učitelského sboru.

Základní umělecká škola má výbornou spolupráci se smíšeným pěveckým sborem...

Ano, pro Základní uměleckou školu je velkou ctí, že pěvecký sbor, kterého jsem také členem, má v jejich prostorách zkušebnu a že mu škola může poskytovat zázemí. Výborné je však i to, že paní učitelka Čechová, která u nás vyučuje zpěv, své starší žáky do pěveckého sboru doporučuje a my jsme velmi rádi, že tito mladí lidé do sboru doopravdy chodí. Myslím, že tato spolupráce je úspěšná a do budoucna i nutná. Také máme ve škole výborné pedagogy - hudebníky, kteří sbor na klavír bez problémů mohou doprovázet.

Když hovoříme o pěveckém sboru, napadlo mě, neplánujete založení žakovského pěveckého sboru nebo dokonce instrumentálního souboru?

To bychom velice rádi udělali, je tu však jeden podstatný problém. Většina dětí totiž dojíždí a my nedokážeme žáky organizačně sloučit na jednu konkrétní hodinu, kde by mohli společně zkoušet. Jsme rádi, že dokážeme zorganizovat například čtyřruční hru na klavír nebo komorní hru, že alespoň ty dvě až tři děti se mohou společně setkat.

Dosud hovoříme zejména o hudbě. Mohl byste zmínit další umělecké obory?

Taneční obor navštěvuje 18 žáků, které vede vynikající tanečnice, bývalá členka baletu Národního divadla, paní Helena Hájková-Blageoová. V tomto oboru žáci získávají základy baletu a tanečního pohybu. Ve výtvarném oboru máme 38 žáků a tento obor vede opět skvělá akademická malířka, paní Helena Slavíková-Hrušková. Žáci výtvarného oboru se s velkou úspěšností účastní mnoha soutěží.

Navštěvují hudební školu, která se výslovně specializuje na moderní hudbu. Vyučuje se u vás pouze klasická hudba, nebo se také při výuce věnujete jiným hudebním žánrům?

V hudebním oboru, ale i v ostatních oborech máme určité osnovy, kterých se musíme držet. V těchto osnovách jsou dané určité notové materiály, i když je zde jistá svoboda výběru. Ale ta cesta musí být podobná cestám, kterými se ubírají učitelé ostatních hudebních škol. Bylo by však chybou, kdybychom se obraceli zády třeba k populární hudbě, která nás na každém kroku obklopuje. Proto vyučujeme též hru na elektrické kytary, keyboardy a k tomu používáme i příslušnou literaturu. Dalším příkladem může být zpěv. Vyučujeme klasický zpěv, ale někteří naši žáci zpívají i muzikálové melodie.

Vychovala ZUŠ v Buštěhradě nějaké talenty, na které byste rád vzpomněl?

Je hezké, pokud se v hudební škole objeví nějaký talent. Pak je navíc dobré, když jej učitelé jsou schopni bez problémů připravit na přijímací zkoušky na konzervatoř. To pokládám také za důležitý úkol základních uměleckých škol. U nás se to podařilo v několika případech. Chtěl bych však zmínit zejména sopranistku Martu Hanfovou, která před časem byla úspěšně přijata na pražskou Akademii múzických umění, a také bych rád uvedl violistu Jakuba Nováka, který v brzké době dokončí konzervatoř a má nabídky na studium v zahraničí u výborných profesorů. Další úspěšnou žákyní je Kamila Hokynková, která na konzervatoři úspěšně studuje klarinet. Všichni výše jmenovaní zpravidla vystupují na našich koncertech. Jejich učitelé v ZUŠ Buštěhrad byli paní Eva Čechová - zpěv - a pan Jiljí Teringer - viola.

Základní umělecká škola však nejen vychovává své žáky, ale pořádá také řadu akcí. Škola se významným způsobem podílí na utváření kultury ve městě i v okolí.

*Bohumír Bednář zahajuje akci ZUŠ.
Foto archiv B. Bednáře.*

V roce 1987 jsme navázali na tradiční činnost Osvětové besedy a začali jsme pořádat v naší škole večerní koncerty. Je zajímavé, že 26. dubna 2005 uvedeme v pořadí 50. koncert, přesně k 55. výročí Základní umělecké školy v Buštěhradě. Tyto večerní koncerty financuje město Buštěhrad, ZUŠ koncerty organizuje a je spolupořadatelem. Mimo jiné samozřejmě pořádáme žakovské koncerty, kterých proběhne přibližně dvanáct za rok, a také uskutečňujeme výstavy prací žáků výtvarného oboru. Vrcholem však jsou koncerty hostů, kteří k nám velmi rádi přijíždějí a o Buštěhradu již hodně vědí a sami nám nabízejí svou účast. Mohu uvést například Český žesťový kvintet, České žesťové trio, Pražský saxofonový kvartet. Navštívila nás i operní pěvkyně Ivona Škvárová, barytonista Pavel Červinka a sopranistka Jitka Soběhartová. Vystupovala u nás pěvecká legenda, paní Libuše Domanínská, která je dokonce naším velkým příznivcem. Z představitelů činohry k nám zavítali Radovan Lukavský i Otakar Brousek starší. Těchto hostů je již obrovské množství, nemohu je ani v tuto chvíli všechny vyjmenovat. Myslím, že tyto koncerty jsou opravdu velkým přínosem pro město Buštěhrad.

Vyhovuje vám kapacita a velikost koncertního sálu hudební školy?

Kapacita ani velikost sálu již dávno nevyhovuje a také jsou tam při větší návštěvnosti problémy s větráním.

Mnohokrát jsme spolu při různých příležitostech hovořili o hudbě a o vaší práci v Základní umělecké škole. Je známo, že svou práci děláte s velkým nadšením a že pro vás buštěhradská umělecká škola moc znamená.

Jsem v Buštěhradě velmi rád. Velmi rád sem i dojíždím, samozřejmě, má mise se blíží ke konci, protože v mých letech bych již pomalu měl uvolnit místo nějakému mladému člověku. V každém případě si však ještě dávám za úkol ve škole zaměstnat další mladé lidi. Aby se učitelský sbor skládal jak ze zkušených, tak i z mladých vyučujících. Má práce mě ohromně baví, ale působím zde již 22 let, a to je již tak trochu "přes čáru". Nesu za svou práci velkou zodpovědnost a je velmi těžké sledovat neustálé změny v nařízeních a v celkové legislativě.

V tomto okamžiku bych chtěl poděkovat všem svým spolupracovníkům za perfektně odváděnou práci, je pro mě ctí těmto lidem být ředitelem. Poděkovat bych chtěl však nejen učitelskému sboru, ale též paní školníkové Jiřině Víškové a pochopitelně paní Ivaně Hlavové, která jako ekonomka vede kompletní účetnictví školy. Bez jejich obětavé práce si již dneska naši činnost nedovedeme představit.

Není to tak dávno, kdy jsme spěchali na výchovný koncert a projížděli Prahou 10. Přestože to bylo ve svěže ranní hodinu, zahlédl jsem ke svému úžasu vás, jak ve sportovním obleku běžíte v dosti ostrém a pravidelném tempu, které by vám mohl závidět leckterý osmnáctiletý kluk. Jednou jste mi vypravoval, jak jste se k běhu dostal. Myslím, že je to zajímavá historie a že by to mohlo zajímat i naše čtenáře.

Přibližně kolem třiceti let věku jsem se rozhodoval, jestli se skutečně budu věnovat aktivnímu hraní na pozoun. Bohužel, tuto možnost mi překazilo astma, které u mě propuklo v poměrně silném měřítku a můj zdravotní stav nevypadal dobře. Po přečtení různé literatury a také po konzultacích jsem začal na sobě velmi tvrdě pracovat. Zpočátku to bylo velice nepříjemné a namáhavé. Avšak během deseti let doopravdy pravidelného tréninku jsem dokázal poprvé stanout na startovní čáře závodu Praha - Běchovice a bez problémů jej zaběhnout. Musím říct, že je to dosti náročný desetikilometrový závod a celkem se mi podařilo se jej třináctkrát úspěšně zúčastnit. Dnes již tedy Běchovice neběhám, ale denně si své dva nebo tři kilometry zaběhnu. Snažím se nevynechávat a běhat za každého počasí. Člověka to nejen povzbudí, ale pečuje tak dobře i o svou hmotnost. Vřele takové sportování všem doporučuji.

Je krásné zakončit povídání o hudbě a o umění sportovním odstavcem.

Děkuji vám za rozhovor,

Jan Paulík.

NARODILI SE

ŽIDLICKÝ Adam, ul. Pražská
 POKORNÁ Doris, ul. Sladkovského
 FILA Sebastian, ul. U schodů
 JÁNSKÝ Jan, ul. Lípová
 BUK Matyáš, ul. Tyršova
 KOMÁRKOVÁ Anna, ul. Pražská

BLAHOPŘEJEME

70 let TŮMOVÁ Květoslava, ul. U Dálnice
 ŠVIHLÍKOVÁ Růžena, ul. U Dálnice

75 let STUJOVÁ Milada, ul. Hřebečská
 DOSTÁL Miloslav, ul. Kladenská
 NOVÁKOVÁ Eva, ul. Hřebečská
 TERINGEROVÁ Věra, ul. Lípová

85 let KOUTECKÁ Zdeňka, ul. Kladenská

VZPOMÍNÁME

Městské zastupitelstvo a Městský úřad Buštěhrad s politováním oznamuje, že dne 24. března 2005 zemřela nejstarší občanka našeho města paní, Marie Tonová, roz. Böhmová, ve věku nedožitých 97 let. Rodině vyjadřujeme hlubokou soustrast.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych poděkovat celé své rodině, zástupcům MěÚ a KSČM za blahopřání k mým 70. narozeninám. Moc mě to potěšilo. Mnohokrát děkuji.

Hanzlík Ladislav

Srdečně děkuji Městskému úřadu, Jednotě a ČČK za dárky k narozeninám. Potěšily mě. Děkuji.

Tesárková B.

Děkuji totu cestou Městskému úřadu a ČČK za milé dárky k mému životnímu jubileu. Udělaly mi velkou radost.

Zděněk Fejfar

Děkuji Městskému zastupitelstvu a zaměstnancům Městského úřadu, všem příbuzným a známým za blahopřání a dárky k mým 75. narozeninám. Současně děkuji Českému červenému kříži za milé blahopřání.

Antonín Tatíček

Děkujeme paní starostce ing. Jitce Leflerové reprezentující Městské zastupitelstvo, všem příbuzným a známým za blahopřání a dárky k našemu 50. výročí společného života.

manželé Tatíčkoví

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

HYPERAKTIVNÍ DĚTI

V dnešní době se setkáváme s 8-10% dětí, které jsou hyperaktivní. Je to zcela normální dítě, které má potíže

- s nepozorností
- s impulzivitou
- často střídá nálady
- často mění aktivity
- je brzo unavené...atd.
- je špatně zvladatelné pro rodiče, školu i okolí.

Proto je zřejmé, že výchova nebude nikterak jednoduchá. Je to velká zátěž pro rodiče po stránce psychické, ale i fyzické. Je nutné věnovat dětem ze strany rodičů více času, "což nespočívá v tom ráno poslat dítě do školy, po škole ihned domů a buď venku dokud nepřijdu z práce".

Řešit stížnost historkou o zlých sousedech, kteří si hájí své teritorium, je nepravdivé. Příběh dítěte lítajícího po střeše hotelu, jako by se zasekl v začarovaném kruhu a neustále se opakoval. Jen místo konání se poněkud mění. Už to není střecha hotelu, nýbrž střecha nad mou kuchyní.

Stížnosti ve formě:

- váš syn nám běhá po střeše
- váš syn zapaluje pneumatiku a schovává ji v dřevěné kůlně
- váš syn hází dělobuchy po našem psovi
- váš syn uráží a sprostě nadává starým lidem...

atd. jsou zcela zbytečné, protože váš syn údajně nikdy nelže a tohle by nedělal.

Měli bychom se zamyslet, jak tyto problémy řešit. V první řadě je velmi důležité, aby o tomto problému byli informováni a dostatečně poučeni rodiče.

Dovolila jsem si zde vám nabídnout, jak se s těmito dětmi jedná a kde můžete hledat další pomoc. Pojměme to formou názornou a ne útočnou.

Jak s těmito dětmi jednat?

Všestrannou podporu má dítě nacházet hlavně v rodině, a to u všech jejích členů, nejen u některých, aby se mohlo cítit rovnoprávné.

Dále bych doporučila literaturu, která se touto problematikou zabývá - Poruchy pozornosti a hyperaktivita - autory jsou Alison Munden a Jon Arcelus.

Je také možnost obrátit se na Institut pro studium a terapii hyperaktivity a poruch pozornosti.

Adresa: V tůních 11, 120 00 Praha 2 nebo info@hyperaktivita.org.

Vaše sousedka J. V.

REAKCE NA ČLÁNEK PÍ MAKAROVÉ Z 1. ČÍSLA BZ

V minulém čísle BZ se paní Makarová ve svém rozsáhlém příspěvku zamýšlela nad problémem dětských hřišť v našem městě. V poslední době se na mne obrátilo také několik maminek s dotazem, jak bude město tuto otázku řešit. Je to otázka velmi aktuální, hodně diskutovaná po celé

republiky. A protože je kolem tohoto problému mnoho šumu a nepravdivých zpráv, rozhodla jsem se informovat veřejnost o krocích, které město bylo nuceno podniknout a které podnikne.

I my jsme museli provést kontrolu všech hřišť a jejich zařízení. Bohužel, ani v jednom případě hrací plochy a jejich zařízení nevyhovovaly. Dětské atrakce byly uhnílé v základech, proto bylo nutné přistoupit k jejich likvidaci, protože hrozilo nebezpečí úrazu dětí.

A jak má tedy podle nových předpisů dětské hřiště vypadat? Má mít měkký povrch, všechna zařízení musejí být vyrobena podle evropských norem, vybavení musí odpovídat projektu, jednotlivé prvky musí být certifikované. Samozřejmě se musí provádět pravidelné kontroly bezpečnosti všech dětských zařízení, každé hřiště musí být oploceno, mít WC, mít svůj vlastní provozní řád a správce. Pískoviště musí být také pod neustálou kontrolou, musí se provádět pravidelný rozbor písku. Kontrolu nad dětskými hřišti provádí Česká obchodní inspekce, do konce roku 2004 prováděla kontrolu Česká inspekce životního prostředí. Ta nemilosrdně udělovala pokuty - až do výše dvou milionů korun, při opakovaném zjištění závad až do výše dvaceti milionů korun.

Protože zatím není v našich silách vyhovět všem těmto požadavkům, museli jsme sáhnout k nepopulárním opatřením a všechna dětská hřiště prozatím zrušit, abychom neriskovali udělení pokut. Částka "jen" dvou milionů by byla doslova dírou do městského rozpočtu.

Jsmo si samozřejmě vědomi toho, že pro děti je třeba vytvořit zázemí ke hrám. Také s tím počítáme. Ale všechno nejde dělat najednou. Už mnohokrát jsme informovali veřejnost o postupujících akcích kolem kanalizace. To je přímo grandiózní projekt, který dosud naše město nezažilo a který zkrátka být musí! Na takový projekt je třeba vynaložit každou korunu. Mimochodem - stále nám na celou akci chybí částka 25 milionů korun! Proto nelze zatím investovat do projektů sice také potřebných, ale v této fázi zatím nevyhnutelných. Víím, že se s tímto konstatováním mnozí z vás neztotožní, ale bohužel současná finanční situace nás nutí postupovat tak, jak nám to umožňuje příliv financí od státu.

Pro letošní rok plánujeme alespoň zlepšit dětské hřiště u mateřské školky, protože tam máme jistotu, že hřiště bude pod dohledem. O dětský koutek u Kulturního střediska má zájem Buštěhradský pelíšek. Chceme také začít s úpravou hřiště ve fotbalovém areálu, protože to je místo nejčastěji navštěvované. A tak se rýsuje alespoň malá možnost pro děti trávit volný čas smysluplně, při hrách. Jistě ale budete se mnou souhlasit, že i sebelepší objekt bez konkrétního správce dozná v krátkém čase újmu na kráse. A tady bych viděla pomoc ze strany nejen rodičů, ale všech občanů. Stále se bohužel setkávám s tím, že na město kladou občané jenom požadavky, ale nabídky na spolupráci jen proto, že by z toho měl někdo dobrý pocit, že pomůže dobré věci, jsem - kromě Buštěhradského pelíšku - zatím v tomto ohledu nezaznamenala.

Ale i dětské hry musí mít dohled, málokterá maminka

nechá své dítě bez dozoru. I když i takový případ jsem znamenala. Paní Makarová se ve svém článku pozastavovala nad nechápavým jednáním sousedů, kteří nejsou ochotni trpět "hyperaktivní" jednání jejího synka, protože ten si nemá s kamarády kde hrát. Opravdu nemohou mít pochopení, paní Makarová, málokdo si totiž nechá běhat děti po střechách a rozdupávat tašky, házet odpadky a bouchací kuličky do zahrádky, nechat si nadávat výrazy, nad kterými se pozastaví i otrlý hospodský štamgast, a to všechno jen proto, že to dítěti doma nikdo nevysvětlí, nikdo si s ním nepovídá, nehraje, protože je dítě doma samotné a snad se i bojí ve vlastním domě, a protože hledá lásku a pochopení, tak dokonce utíká i z domova. Škoda, že k tomuto poznání jste přišla až později, snad k tomu přispělo také jednání se členy sociálního a zdravotního výboru na městském úřadě. Vidím, že v poslední době se situace velmi změnila a jsem tomu moc ráda. Míša je velmi inteligentní kluk, lásku a pochopení své mámy a ostatních členů rodiny si zaslouží.

J. Leflerová

EKOLOGICKÁ GLOSA

Je tomu, jak se říkává, už nějaký ten pátek, co jsem společně se svými žáky poslouchal nikoli nezajímavou přednášku o historii Buštěhradu. Bylo to tuším v době, kdy Buštěhrad slavil 500 let od svého povýšení na město. Přednášející nezačal o historii místa, kde dnes stojí Buštěhrad, Adamem, ale prvohorami. Nesmírně zajímavé, ba přímo fascinující pro mě bylo zjištění, že Buštěhrad byl na břehu moře. Teploty tu v následných "x-horních" obdobích byly tropické a plavuně a přesličky zvící třicetimetrových stromů. Do bahna tyto rostliny padly, zkameněly a jistěmu Váňovi daly možnost se proslavit coby objevitel hořícího kamení - tedy kladenského uhlí. V moři se proháněli žraloci - jejich zuby se dodnes dají najít u Vrapic. V době ledové zase mamuti navštěvovali místa buštěhradské cihelny, kde se našla mamutí stolička (prý nespravovaná, bez amalgámu).

Spousta věcí se ukládala a my z ní dnes máme poučení a užitek. A tak mne tak napadá, co asi za tisíce let po nás najdou naši potomci. Umíme tak akorát ukládat do země odpadky. Velmi zajímavou lokalitou pro budoucí archeology bude nepochybně nechvalně známá buštěhradská halda. Možná, že bude lidem k užítku, např. by z ní mohli těžít těžké kovy, polychlorované bifenyls, uhlohydráty či jiné dráty a celou řadu jiných chemicky více či méně prospěšných komponent. To ale jen za předpokladu, že se z ní - tedy z nechvalně známé haldy - do té doby nestane činná sopka. Protože potom by stačilo zmíněné látky pouze paběrkovat okolo. Upřímně řečeno, ono už dnes, když se kolem haldy projdete, tak to vypadá jako po výbuchu, neboť v jejím okolí se dá najít opravdu ledacos.

Dost možná, že naše éra bude pojmenována érou odpadkovou, která se bude dále dělit podle odhalených druhů odpadů na dobu raně skleněnou, mladší gumovou, starší igelitovou, či pozdní dobu radioaktivní. Každý z nás si přeje, aby po něm něco zůstalo, až zemře. To si pište, že

igelit a radioaktivní odpad tu zůstane hodně dlouho.

A víte, co na to Murphyho zákon? Práví: "Jedinou nedokonalostí přírody je člověk."

Marek Veselý

JARNÍ VÝSTAVA V BUŠTĚHRADĚ

Konala se v době od 14. 3. do 25. 3. 2005 v regionální kanceláři finančního poradenství. Vystavovaly se zde výrobky šikovných lidí i firem, např. umělecky zdobené a broušené sklo, keramické výroby, malované obrázky, suché vazby květin, vyšívání a háčkování dečky v moderním pojetí a velikonoční šité ozdoby a figurky. Byla zde i předvedena ukázka různých technik, např. ubrousková technika, korálkové figurky, ručně malované hedvábní a jiné.

Celé uspořádání výstavy bylo načasované na blížící se jaro a velikonoční svátky. Byla i možnost levné koupě některých exponátů.

Návštěvnost byla jak z řad obyvatel Buštěhradu, tak i okolních obcí, Kladna a Prahy. Všichni byli nadšení, výstava se velmi líbila a v dnešním shonu opravdu potěšila oko i duši.

V regionální kanceláři byla výstava již potřetí a další se zase chystá na předvánoční dobu s odpovídající tematikou.

Přejeme hodně úspěchů v dalších akcích, návštěvníkům příjemné zážitky a jsme rádi, že jsou takové akce v Buštěhradu realizovány.

Helena Miklová

VÁŽENÁ REDAKCE!

Reaguji na dětské odpovědi, co se jim v Buštěhradě líbí a co ne. Odpovědi byly velmi zajímavé a až dojemné. Odpověď Mirka "chtěl bych, aby lidi byli na sebe hodní", odpověď Terezy "chci, abychom na Buštěhradě nebyli nemocní". Je to dojemné.

Dále chci reagovat na článek paní Nadi Opitzové. Píše o masáži ve zdejší DPS. Já sice těchto služeb nevyužívám, a to ze zdravotních důvodů, ale mohu potvrdit, že pan Jaroslav Burgr je velice ochotný. Když má odpolední, je tu třeba až do 10 hodin. Lidé jej chválí, a lidé ze zdejšího DPS, jehož jsem i já obyvatelkou, jej chválí dvojnásob. Já lituji, že to u mě nejde, neboť bych také potřebovala svoje 77leté kosti srovnat "do latě".

Děkuji a jsem s pozdravem

Květa Bílková, DPS

KLUB KAMARÁDŮ KUČEROVCŮ - pražské legendární hudební skupiny - rozšiřuje své řady u příležitosti nastávajícího 60. výročí jejího vzniku a nepřetržité činnosti. Bezplatné a výhodné členství. Informace a přihlášky (za dopisní známku) na kontaktní adrese: Bedřich Jan Skočkopol (KKK), Čiklova 21, 140 00 Praha 4 - Nusle, nebo telefonicky: 241 405 152, mobil 721 253 282.

UŽ VÍTE, CO LETOS DO TRUHLÍKŮ?

Tak jsme se konečně dočkali. Po letos opravdu dlouhé a nezvykle mrazivé zimě je tu jaro a my pomalu, ale jistě začínáme alespoň očima povytahovat ze země první sněženky a tulipány a okukujeme pupeny na podzim vysazených stromků a keřů.

Trávník nám sice trochu zkazí náladu, protože díky bohaté sněhové nadílce letošní zimy je poněkud nevzhledný, ale to nám brzy vynahradí, zvláště když mu dopřejeme trochu hnojiva a pročešeme ho hráběmi na odmechování.

Na staré a dobře založené zahradě toho nového příliš nevymyslíme. Každý už také dobře ví, na jakém záhonu mu nejlépe porostou rajčata a kde mu pěkně vykvětou as-try.

Ale změnu si rozhodně můžeme dovolit v osázení truhlíků na parapetech domů, nebo v různých květináčích a korytech, která se dají dle potřeby i přemístit (třeba k bazénu nebo na místo, kde si dopřáváme odpolední kávu).

V posledních letech mám dojem, že si neumíme prostor okolo oken zahalit ničím originálnějším, než kopci z převislých pelargonii-muškatů. Mají je sousedi - budeme je mít taky! Ale není to škoda? Při současné nabídce a dostupnosti jiných druhů květin?

Zkusme letos překvapit okolí nějakým novým pěstitelským úspěchem. Ale pozor: při výběru nových květin je třeba zohlednit mnoho faktorů. Například orientaci oken: na severní straně rozhodně nepokvetou květiny, mající rády celodenní sluneční svit a naopak. Důležitá je též velikost nádoby a náročnost zvoleného druhu na zálivku. Nemáme-li každý den čas, který bychom chtěli věnovat zalévání, bude ideální použít samozavlažovací truhlíky. Nádoby a truhlíky volíme pokud možno jednoduchých tvarů a nejlépe, a na to kladu důraz, z terakoty (pálené hlíny). Na zahradu je nevhodnější a jako přírodní materiál i nej-

Reprodukce z knihy M. Clarkové: *Encyklopedie zahrádkáře, Cesty 1997.*

estetičtější. Když už máme opravdu velkou touhu po plastových nádobách, alespoň zvolíme variantu s barvou terakoty.

Je velká škoda, že už jsme pozapomněli na osvědčené druhy květin našich prababiček.

Nejenže pěstovaly pěkné a nenáročné, ale hlavně byliny, jež jednak zdobily, ale také voněly a měly své nezastupitelné místo v kuchyni. Levandule, rozmarýn, tymián či šalvěj vyžadují hodně sluníčka, ale i když je občas zapomeneme zalít, zůstanou spokojené a jistě je oceníte i při grilování. Dále můžeme vyzkoušet například afrikán (aksamitník), fuksii nebo petunie.

Ty se dají sehnat i převislé.

Ať už zvolíte své osvědčené druhy nebo budete letos experimentovat, určitě vám kvetoucí okna udělají velkou radost a věřte, že nejen vám, ale i všem kolemjdoucím, a to přece stojí za trochu námahy.

Katka Homolová

T.J. SOKOL BUŠTĚHRAD

T. J. SOKOL BUŠTĚHRAD
POŘADÁ

**Sportovní
den pro amatéry**

LUKOSTŘELBA
VOLEJBAL

s diskotékou

STOLNÍ TENIS
ŠÍPKY

14. 5. 2005 V SOKOLOVNĚ

PODROBNOSTI O CHYŠTANÉ AKCI A ZPŮSOBU PREZENTACE ZÍSKÁTE
NA NAŠEM WEBU: [HTTP://SOKOL.BUSTEHRAD.SWEB.CZ](http://sokol.bustehrad.sweb.cz)

ŠACHOVÝ ODDÍL SOKOL BUŠTĚHRAD

HISTORICKÝ ÚSPĚCH: JAN ŠÁFR NA MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY!

Již podruhé v krátké době jsme měli zastoupení na vrcholné akci mládežnického šachu - Mistrovství České republiky. V týdnu 12.-19. března se do areálu rekreačního střediska Bohema ve Zlatých Horách (městečko v Jeseníkách u polských hranic) sjela celá česká mládežnická špička, aby v osmi samostatných turnajích (podle věkových kategorií chlapci a děvčata odděleně) bojovala o tituly mistrů republiky pro rok 2005 (a o postup na mistrovství světa a Evropy).

Honza Šáfr se do turnaje 22 účastníků kategorie H14 probojoval 8. (posledním postupovým) místem na podzimním Mistrovství Čech a podle výše svého osobního koeficientu byl 17. nasazený. Začátek devítikolového turnaje, hraného opět švýcarským systémem, se Honzovi nevydařil. Třikrát odešel poražen, když se nepřesností dopustil již v zahájení. Ve čtvrtém kole se mu podařilo otočit (i za přispění soupeře) prohranou partii a získat první bod, ale následnou partii opět prohrál. V 6. kole získal bod kontumačně (chřipková epidemie řádila i mezi účastníky, takže někteří museli odcestovat v průběhu turnaje) a v 7. kole sehrál svou nejlepší partii a krásným útokem zvítězil. Naděje na umístění v horní polovině startovního pole zhasla prohrou v 8. kole, a tak vítězství v závěrečném 9. kole znamenalo celkový zisk 4 bodů a konečně velmi pěkné 16. místo.

Účast na této vrcholné akci českého mládežnického šachu je pro Honzu Šáfra cennou zkušeností. Honza prokázal, že patří mezi nejtalentovanější hráče v České republice. Je zřejmé, že mezi účastníky turnaje byli i budoucí velmistři a čeští reprezentanti. Cesta mezi ně však vede stejně jako v jiných sportech pouze přes usilovnou tréninkovou práci. Záleží jen na Honzovi, jak ve věku, který nabízí mnoho jiných lákadel, se svým talentem naloží.

1. LIGA DRUŽSTEV MLADŠÍHO DOROSTU: PRVNÍ VÍTĚZSTVÍ!

Poslední lednový víkend pokračovala na Kladně nejvyšší soutěž družstev mladšího dorostu zápasy 6.-8. kola. Připomínám, že po pěti kolech bylo naše družstvo bez bodu na posledním místě a nečekali nás lehčí soupeři: vedoucí Lokomotiva Most A (s plným počtem bodů) a z klidného středu tabulky Lokomotiva Most B a ŠK Kladno. Naděje na získání prvních prvoligových bodíků byla poměrně malá. A první zápas s Mostem A (soupeř nic nepodcenil a nastoupil v nejsilnějším složení) to potvrdil: už po půlhodině bylo zřejmé, že senzaci nezařídíme, po hodině bylo o osudu zápasu rozhodnuto a přestože se zvláště Michal Schmalz velmi snažil, výsledek zápasu byl "tenisový kanár" 0 : 6.

Odpolední zápas s Lokomotivou Most B byl ale o něčem jiném: pouze Kamil Bělský ztratil už v zahájení figuru a přestože soupeře strašil rychle postupujícím pěšcem, nakonec musel kapitulovat. Anička Rosenbaumová v obtížné pozici zahrála nenápadný tah, který ale okamžitě vyhrával partii. Soupeř téměř hodinu nevěřícně zíral na šachovnici, ale nikdo na zemi by jeho pozici už nezachránil. A protože ani z nebes záchrana nepřišla, musel se nakonec vzdát. Martin Havelka potvrdil letošní výrazné zlepšení a přestože v koncovce ztratil figuru, využil své volné krajní pěšce k rozhodujícímu materiálnímu zisku a získal první

prvoligové vítězství. Škoda, že nakonec partii pokazil Honza Šáfr, protože remízy Michala Schmalze a Honzy Buka znamenaly "jen" celkovou remízu 3:3.

Zisk prvního ligového bodu naše hráče skvěle motivoval na nedělní derby s Kladnem. Soupeř nenastoupil kompletní a Michal si po hodině čekání připsal další bod (celkem 2,5 z 8). Mezitím už ale zvítězila Anička (má skvělých 4,5 bodu z 8) a vedli jsme 2:0. Ovšem Kamil vzápětí prohrál (narozdíl od ostatních se mu víkend nepovedl), Martin postupně ztrácel pěšce za pěšcem a Honza Šáfr nezvládl zahájení a stál jasně na prohru. Honza Buk za tohoto stavu odmítl nabídku na remis, podařilo se mu získat kvalitu a usiloval o výhru. Po vzdání Martina bylo vyrovnáno 2:2, ale Honzovi Šávrovi se podařilo posledním zoufalým útokem na krále soupeře zaskočit a získat dámu. Přestože vzniklá pozice nebyla jednoznačně vyhraná, soupeř se z tohoto šoku nevzpamatoval a partii "zabalil". Honza Buk v dramatické koncovce dosáhl potřebné remízy efektní obětí věže za zisk všech soupeřových pěšců a stanovil konečné skóre na 3,5 : 2,5 pro nás!

První vítězství znamená opuštění poslední příčky a vzhledem k vyrovnanosti soutěže se otevřela možnost vybojovat prvoligovou účast i v příštím roce. Připomínám, že 12. místo znamená neodvratný sestup, týmy na 9.-11. místě čeká "baráž" s nejlepšími týmy krajského přeboru a teprve osmé a lepší konečné umístění znamená prvoligovou jistotu. V posledním prvoligovém víkendu (23.-24. dubna v Kraľupech) budou našimi soupeři postupně Teplice, Ústí a Liberec C. Držte nám palce!

1.liga - pořadí po 8. kole			
		body	skóre
1.	Lokomotiva Most A	16	39,0
2.	Easy Engl.Kralupy	14	34,0
3.	Desko Liberec B	13	35,0
4.	Spartak Ústí n.L.	11	26,5
5.	Spartak Chodov	10	28,0
6.	Lokomotiva Most B	8	24,0
7.	Desko Liberec C	5	23,0
8.	ŠK Kladno	5	18,5
9.	Bohemians Praha	5	16,5
10.	Bonex Teplice	4	18,5
11.	Sokol Buštěhrad	3	13,0
12.	DDM Karlovy Vary	2	12,0

NEJKVALITNĚJŠÍ ROČNÍK TURNAJE O PUTOVNÍ POHÁR MĚSTA BUŠTĚHRADU

V prosinci jsme uspořádali již 29. ročník místního žákovského turnaje O putovní pohár města Buštěhradu. Zúčastnilo se ho sice pouze 7 hráčů, ale turnaj byl velmi kvalitní. Podle očekávání dominovali hráči prvoligového družstva. Velmi dobrými výkony překvapil Kamil Bělský, který se postaral o napínavý průběh až do posledního kola. V něm se utkal s dosud suverénním Michalem Schmalzem. Michalovi se podařilo udržet remízu a tím v turnaji zvítězit se ziskem 5,5 bodu před Honzou Šáfrem (5 bodů) a Kamilem

Bělským (4,5 bodu). Nejlepším hráčem v mladší kategorii se stal Jakub Krupička z Dobrovíže (žák buštěhradské školy). Poděkování za pěkné věcné ceny patří městskému zastupitelstvu.

REGIONÁLNÍ PŘEBOR MLÁDEŽE: BUŠTĚHRAD NEJLEPŠÍ V KATEGORII H16!

Přebory v žákovských kategoriích jsou organizovány ve čtyřech postupových soutěžích (cyklus trvá vždy dva roky): regionální přebory, krajské přebory, Mistrovství Čech (a Moravy) a Mistrovství České republiky.

Regionální přebor (v okresech Kladno, Beroun, Rakovník a Praha-západ) se koná od listopadu do dubna jako seriál sedmi turnajů v různých městech. Turnaje se letos hrají odděleně pro mladší (kategorie H, D 10 a 12) a starší (kategorie H, D 14 a 16) švýcarským systémem na 7 kol. Pro stanovení konečného pořadí a postup do krajského přeboru budou každému hráči započteny čtyři nejlepší výsledky (již podle věkových kategorií).

Zúčastnili jsme se všech pěti dosud odehraných turnajů a nikdy se nevraceli s prázdnou.

První turnaj hraný jako Přebor města Zdice zaznamenal rekordní účast (celkem 87 účastníků!) a naznačil naši suverenitu v kategorii H16. Michal Schmalz zvítězil se ziskem 6 bodů před Honzou Šáfrem s 5,5 bodu! Kamil Bělský a Honza Buk získali shodně 4,5 bodu a obsadili 6., resp. 7. místo.

Na prosincovém turnaji v Rakovníku si naši nejlepší pořadí vyměnili: zvítězil Jan Šáfr se 6 body před Michalem Schmalzem (4,5 bodu), Kamil Bělský obsadil 4. místo se ziskem 3,5 bodu.

Naprosto suverénně vstoupili naši žáci do roku 2005 turnajem v Berouně. S plným počtem 7 bodů zvítězil Honza Šáfr před Honzou Bukem (5,5 bodu), Michalem Schmalzem a Kamilem Bělským (oba shodně 4,5 bodu). Obsazení prvních čtyř míst hráči jednoho oddílu v nejsilnější kategorii je unikátní a naši hráči sklidili za tento podařený kousek uznalý potlesk všech účastníků turnaje. Premiérově hrál v Berouně i Jakub Krupička v kategorii H10 a hned se mu podařilo získat 2 body!

Únorového turnaje v Roztokách u Prahy se vedle Jakuba Krupičky zúčastnili i další naši nováčci v mladších kategoriích a premiéra se jim vydařila: Vojtěch Janský získal 3 body a v kategorii H12 obsadil pěkné 8. místo, Jakub Krupička se zlepšil na 3,5 bodu a skončil v početnější kategorii H10 také na 8. místě a ani Ája Krupičková (ročník 1998!) neodešla s prázdnou: uhrála 1,5 bodu a navíc si odnesla cenu pro nejmladšího účastníka. V kategorii H16 si

Honza Šáfr vybojoval ziskem 5,5 bodu stříbrnou medaili a Kamil Bělský se 4 body obsadil 5. místo.

Březnový Přebor města Řevnice potvrdil potěšitelný zájem mladších žáků (našich nových členů) - turnaje se zúčastnili již čtyři. Vynikajícího výsledku dosáhl Jakub Krupička, když získal 4 body, v kategorii H10 obsadil 5. místo a uhrál si 4. výkonnostní třídu! Vojta Janský zopakoval zisk 3 bodů i 8. místo v kategorii H12. Ája Krupičková uhrála již 2,5 bodu, což ji vyneslo dokonce pohár pro vítězku kategorie mladších dívek! Pozadu nezůstal ani Pepík Janský (ročník 1998 a ještě předškolák!), získal 2 body a cenu pro nejmladšího účastníka! V turnaji starších nás reprezentoval jen Kamil Bělský - se ziskem 3,5 bodu obsadil opět 5. místo.

Po odehraných pěti turnajích je na průběžné celkové pořadí velmi pěkný pohled:

Poř.	Jméno	Klub	započtené turnaje	GP	Body
1	Šáfr Jan	Sokol Buštěhrad	4	3 853	24
2	Turoň Petr	ŠK Řevnice	4	3 009	18
3	Schmalz Michal	Sokol Buštěhrad	3	2 682	15
4	Bělský Kamil	Sokol Buštěhrad	4	2 627	16,5
5	Jonáš Michal	Sokol Roztoky	3	2 102	12,5
6	Fiala Jan	Český Brod	2	1 960	11,5
7	Buk Jan	Sokol Buštěhrad	2	1 721	10
8	Jonáš Martin	IZV Hořovice	3	1 278	10
9	Pavlík Martin	ŠK Rakovník	3	1 093	9,5

Regionální přebor mládeže bude pokračovat 2. dubna turnajem na Kladně a vyvrcholí závěrečným turnajem na Buštěhradě. Po úspěchu Velké ceny Buštěhradu v minulém roce se tedy uskuteční její 2. ročník, a to 30. dubna v Sokolovně.

Bude to jistě příležitost pro další zájemce o šachovou hru přidat se do našich řad. Na začátku tohoto roku se náš oddíl rozrostl o výše jmenované mladší žáky (a jednu žákyni!), máme nyní již 20 registrovaných hráčů a jsme připraveni naučit královskou hru i další. Vedle pravidelných oddílových schůzek v úterý večer se Honza Šáfr věnuje nejmladším dětem i ve školní družině (v úterý a v pátek).

Příští číslo Buštěhradského zpravodaje přinese informace o závěru 1. ligy družstev mladšího dorostu, o výsledcích družstev dospělých, výsledky 2. ročníku Velké ceny Buštěhradu a celkové výsledky Regionálního přeboru mládeže a také výsledky právě probíhajícího dlouhodobého oddílového přeboru, který letos hraje rekordních 14 hráčů. Pro netrpělivé připomínám, že výsledky družstev najde na internetu, na stránkách Šachového svazu ČR (www.chess.cz), výsledky z regionu na stránkách Komise mládeže Středočeského šachového svazu (www.volny.cz/kmscss).

Pavel Buk

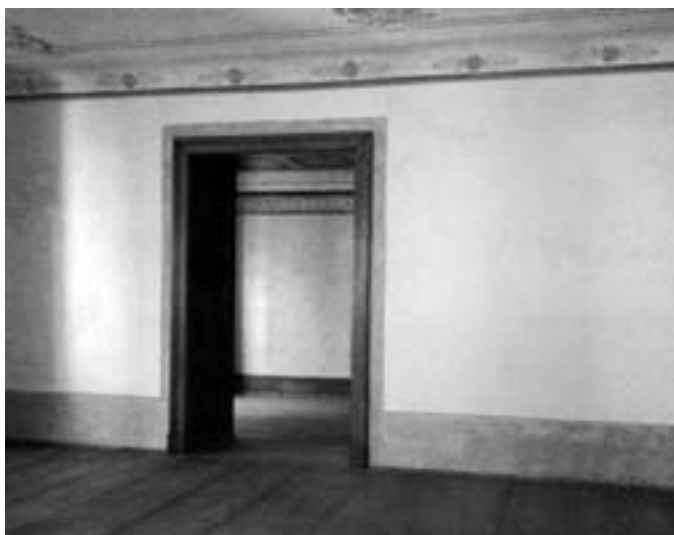
ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

O STARÝCH DOMECH A JEJICH OPRAVÁCH KAPITOLA 9

Barevnost omítek

V současnosti se s oblibou používají svítivě barevné fasádní nátěry a výrazné barevné kombinace. Dříve domy sice byly barevné vně i uvnitř, tyto barvy však neměly mnoho společného se současnými odstíny. Naši předkové používali

přírodní barviva, takže měli paletu omezenou, odstíny se vyznačovaly ušlechtilostí a nekřiklavostí. V různých dobách byly módní rozličné barvy a úpravy, například v 19. století se s oblibou používaly syté okrové a cihlové odstíny, což ještě dodnes můžeme pozorovat i na mnoha buštěhradských domech (např. hostinec "U Optů"). Řemeslníci v určité oblasti měli obvykle nějaký oblíbený postup, který se používal v mnoha variacích, takže zástavba měla sourodý vzhled,

Český Krumlov - malovaná výzdoba z 19. století v měšťanském domě.

Foto - V. Škrabánek

což v současnosti městu chybí.

Řada lidí se dnes s dobrou vůlí snaží napodobit starší odstín fasády. Jenže ouha, místo jemně zemitého okru je výsledek kanárkově žlutý, místo vytříbené pastelově šedomodré hlinky jedovatá studená modř. Některé barevné kombinace přímo berou dech. Současný stavebník dělá při výběru fasádní barvy tu chybu, že vybírá odstín od oka podle vzorníku a nevyzkouší si vzorek přímo na fasádě (nejlépe hned vedle původního odstínu). Jenže co se jeví hezky na malém obdélníčku, na velké ploše fasády může vypadat katastrofálně. Solidní výrobce vám vždy umožní vyzkoušet na fasádě různé vzorky, a pak si teprve vybrat ten nejlepší. A protože máme vápennou omítku, nejlépe je na ni použít vápenný nátěr. V žádném případě nekupujeme syntetické nátěry - sice možná vydrží o pár let déle "hezky", ale většinou jsou neprodyšné a opět nežádoucím způsobem uzavrou zdivo. Pak vytvářejí typické puchýře a odlupují se, a když chceme dům znovu natřít, musíme pracně odstranit jejich zbytky. Oproti tomu vápenné nátěry jsou prodyšné a stárnou správoáním. Když se nám přestanou líbit, stačí je přetřít. Žádný nátěr pak není tak záračný, aby vydržel delší dobu na soklu - ten je nejvíce namáhán povětrností, solením apod., takže se prostě musí obnovovat častěji. Lze použít hydrofobní (vodoodpudivý) nátěr, ale řada těchto nátěrů je rovněž neprodyšná, takže musíme dobře vědět, co kupujeme. Také olejové nátěry jsou nevhodné. Obkládačky, lepené do cementu, jsou ještě horší řešení.

Většinou čím je dům tmavší, nebo barevný odstín tlumenější, tím vypadá lépe také proto, že nesvítlí do daleka, ale krásně zapadne do prostředí. Pěkný tmavý odstín fasády má např. dům čp. 215 v ulici Prokopově. Minule jsem psala o typické "buštěhradské" úpravě fasády. Její nejčastější barevné řešení bylo: v ploše hnědá - šedomnědá (někdy i narůžovělá, tmavě okrově-hnědá), hlazené prvky okrové či cihlově hnědočervené. Těchto tmavých odstínů netřeba se lekat, i když jsou pro dnešní dobu nezvyklé (příklad obnovené fasády - pekárna u Bláhů, čp. 144; mohla být klidně i tmavší).

Na fasádách nebo na dveřnicích krámů bývaly vymalovány také vývěsní štíty a názvy firem, což vypadalo velmi pěkně. Při dnešní nesourodé směsici vývěsních štítů, cedulí, reklam

a jamarečnicích poutačů z různých, někdy dost nevábných materiálů, nelze než závidět. Tento princip (písmo malované přímo na fasádu) zdařile použilo Buštěhradské muzeum Oty Pavla u Rotta.

Oproti dnešním zvykostem byly domy mnohem barevnější v interiérech. Bílení vápnem bez barevných pigmentů bylo typické pouze pro chudší obydlí, hospodářské místnosti, později pro funkcionalismus (období 1. republiky), teprve poté se rozšířilo masivně. Po několika předchozích století se však běžně používalo široké spektrum barev, oblíbená byla malovaná výzdoba, a to nejen u bohatších objektů. Donedávna bylo 19. století považováno za poněkud nedůležitou stavební etapu, kterou ještě není potřeba chránit.

Ukazuje se však, že tehdejší řemeslo bylo na skvělé úrovni a interiéry z tohoto období byly velmi obytné a příjemné. I v běžných místnostech byly stěny natřeny barevně (oblíbené byly pastelově růžové, šedomodré, zelené, ale i poměrně syté tmavé barvy), vždy alespoň tmavší barvou malovaný sokl (pás stěny u podlahy, zhruba do půlmetrové výšky), často také barevná linka nebo pás jednoduchého ornamentálního či rostlinného vzoru v horní třetině stěny (použití šablon nebo válečků) nebo i souvislý barevný vzor v celé ploše. Strop býval alespoň obtažen barevnou linkou, ale výjimkou nebyly ani bohatší pásy rostlinného dekoru nebo centrální malovaný motiv zdůrazňující závěs svítidla. Tyto interiéry se v současnosti teprve začínají docenovat a obnovovat (např. výmalby některých historických domů a paláců v Praze, úpravy sálu na hradě Valdštejn u Turnova). Také v některých buštěhradských domech, i když nebyly nikterak bohaté, můžeme najít pozůstatky těchto úprav. Vzhledem ke své jednoduchosti se dají velmi dobře obnovit a kombinovat se zařízením libovolného stylu a - především jde-li o teplé barvy - výrazně interiér zútulní. I zde však musíme odstín volit velmi pečlivě. Máme-li rozsáhlejší zachovalou plochu původní výmalby, a zdá se nám přeci jen trochu nesourodá, nevadí; stojí za to ji i tak zachovat.

Barevnost oken a dveří

Na závěr několik slov o barevném pojednání oken a dveří, kterým se budu podrobně věnovat v příštím článku. V 19. století se tyto výplně natíraly krycí barvou - kdo někdy opaloval staré dveře, ví, kolik na nich bylo barevných vrstev. Nejčastější byly odstíny šedé (mimořádně noblesní vzhled!), měděnkově zelená, trávově zelená, hořčicová, hnědá, někdy i červenohnědá. V interiéru to byla i barva smetanově bílá nebo fládrování (napodobení kresby dřeva), přičemž se takto natíraly i další dřevěné prvky interiéru - zábradlí a schody, okenice, táflování apod. V současnosti jsou módní různé lazury, protože s krycími nátěry je v exteriéru zdánlivě více práce - musejí se jednou za pár let opálit nebo aspoň přebrousit a přetřít. Bohužel, v podstatě totéž se musí časem udělat i s lazurou. Neváhejte tedy a použijte některý z historických odstínů (nejlépe olejové nebo fermežové polomatné barvy, které dobře vzdorují povětrnosti), samozřejmě vhodně doplňující odstín fasády (vynikající je například kombinace cihlově červená fasáda + světle šedá okna a dveře), váš dům dostane velmi neotřelý a autentický vzhled.

Ing. arch. Daniela Javorčková

NENÁPADNÉ SKVOSTY BUŠTĚHRADU

Dnes se budu věnovat dvěma domům, které jsou ve velmi špatné kondici (nic nového v tomto seriálu). Dům čp. 93 na Náměstí je velmi starý a krásný. Do současnosti je zachován ve své klasicistní podobě s úpravami z 19. století. Hladká fasáda, podlouhlá hmota a střecha donedávna s polovalbou (po loňské havárii ji nahradilo provizorní zakrytí plechem), původní špaletová okna vsazená ve vnějším líci fasády, zbytky sytě tmavě šedé barevnosti průčelí - na domě je vše jednoduché, avšak působí mimořádně autentickým dojmem. Jaký bude jeho další osud?

Dům čp. 117 v ulici Oty Pavla je možná ještě starší, i když díky poměrně nové střеше vypadá jako podivný hybrid. Rozsáhlý objekt je otlučen většinou až na kamenné zdivo. Volská oka pro osvětlení podkroví jsou tvarově zvolena sice dobře (i když je jich snad trochu moc, natěsnaných blízko u sebe), ale asfaltový šindel na střеше je velmi nevhodný - domu by slušely například pálené tašky. Ve štítě jsou krásné staré svlakové dvoukřídlé dveře včetně kování a zbytky zablouknutého nároží a pěkně vykrojené římsy. Zčásti jsou zde ještě původní okna v různém stupni rozkladu. Dům na svahu (tak jako mnoho jiných v Buštěhradě) má zřejmě problémy se statikou a vlhkostí, které majitel ještě výrazně zhoršuje kubíky betonu, které do domu lije; s jeho množstvím rapidně stoupají náklady na skutečné zajištění domu, které bude nutno jednou v budoucnu udělat. Po citlivé obnově by byl dům velmi krásný, ale to je, zdá se, to poslední, co majitelé zamýšlejí.

Je to trochu krutý paradox, ale často je dům uchráněn v autentickém stavu pouze proto, že vlastník nemá peníze na jeho modernizaci. Takový je osud i celých oblastí - například v bývalých Sudetách, kde lidé často neměli peníze, vztah k domům, které sami nepostavili, ani chuť do nich investovat, se zachovalo obrovské množství krásných, leč zchátralých domů. Oproti tomu třeba na Jižní Moravě lidé měli víc peněz i vztah ke svým domům, což mělo za následek jejich neustále opravy, přestavby a zkrášlování, takže pěkných starých domů je zde již poměrně málo, skoro všechny mají vyměněná okna, nové omítky a zmodernizované interiéry.

Dům č. p. 93. Foto autorka

Dům č. p. 117. Foto autorka

Ing. arch. Daniela Javorčková

JEDEME NA VÝLET

CESTA K VÝCHODNÍ ŘECE

Jistě si mnozí z vás vzpomenete na termín ze školního dějepisu "únětická kultura". Ano, prastará sídliště našich pradědů, hradiska slovanských či keltských kmenů, se na našem území rozkládala v hojném počtu. Okolí Prahy není výjimkou, tak se pojďme podívat, proč naši předkové zůstali právě tady. Cílová oblast je vhodná i pro cyklistický výlet, takže začneme tímto itinerářem:

NA KOLE

Kudy na kole do Středokluk a Kněževse je snad každému známo. Na východní straně obce (blíže ku Praze) nalezneme malý rybník, z něhož vytéká vodoteč jménem Únětický potok. Ale do obce, jenž mu propůjčila jméno, to máme ještě kus cesty. Podjedeme dálnici do Tuchoměřic a stále rovně klesáme až do nejnižšího bodu obce (odvážnější bajkeři mohou zkusit sledovat potok v co největší blízkosti po celou cestu). Vpravo na kopci kdysi zakempevali naši předci, neboť je tu pěkný rozhled, bezpečné úkryty pod bariérou skalisek, voda v údolí a jiné skvělé vybavení. (Dnes je tu bohužel nepříliš vábné úložiště novodobého čurbesu, ač jsou skalky státem chráněny.) Popularitu Tuchoměřic dokládá i středověký charakter lokality v severní části obce, znatelný dodnes.

Ale my jedeme dál podle potoka na východ. (Varianta pro terénní jezdce: V části zvané Pastviště, kde potok kříží silnici, si to namíříme do zeleně vpravo směrem na Preláty (Přední Kopanina) a na kopec do Háje ke kapličky Sv. Juliána. Lesem si to pak drsně namíříme někam na SSV a dolů, až opět narazíme na potok.) Až do Statenic jedeme pohodovou silničkou a vychutnáváme malebnost potočního luhu. Kolem názvu obce Černý Vůl, kam dorazíme vzápětí, se vedou nekonečné polemiky, takže se zajdeme něco dozvědět do hospody a zároveň se zde občerstvíme. Ale ne na dlouho, protože musíme pokračovat dál podle proudu, až k východní řece.

Do malebného údolí můžeme pokračovat po břehu až do Únětic. Krajina je jako vystřižená z romantických knížek, jenom zástavba trochu ruší naše dojmy. Strmé svahy v obci se podobají tuchoměřickým a ty severní korunuje hradba s markantní stavbou únětického kostela. Propleteme se uličkami mezi domky po turistické značce a před námi je podlouhé zrcadlo rybníka. Vpravo nad ním se vypíná zarostlý hřeben se skalnatými vyhlídkami nazvaný Kozí Hřbet s výškovou kótou Lomenice, kde se našim pradědkům také moc líbilo. Možná ještě více si oblíbili protější Holý Vrch s úkryty ve skalních rozsedlinách a jeskyňkách. Místo jako stvořené pro kontrolu nad životodárným údolím, kterým vedla pradávna stezka až k Vltavě. Můžeme se vyškřabat některou z pěšin a pokochat se i pohledem k severu, kde se rozkládala slovná hradiště Levý Hradec a Žalov, a potom slézt zase dolů k soutoku Únětického a Horoměřického potoka. Traverzovou stoupající cestou lesem (za můstkem vlevo) bychom se dostali do Starého Suchdola nebo na Výhledy.

Značená cesta Tichým údolím, provázející břeh únětického potoka dále k východu, byla turisticky vyhledávána určitě již před sto lety, stejně jako je populární i dnes. Frekvence chodců, zvláště když je pěkně, je tu hustá takřka po celý rok. Jedeme tedy v pohodě mírně klesající cestou kolem několika mlýnů: Trojanova, Tůmova a Spáleného, na konci okolo známé výletní restaurace Maxmiliánka (chátrá, ale služby nabízí nedaleká Koliba) až do Roztok. Zde, na místě s odpovídajícím jménem, se vlévá Únětický potok do Vltavy. Aťady je také cíl našeho výletu. Roztoky u Prahy jsou původně známým rekreačním místem pražských měšťanů. Dnes se však, rozsáhlou výstavbou nových domů, staly pro mnohé z nich i stálým bydlíštěm. U řeky je nádraží ústecké trati a samozřejmě i zámeček, kde sídlí Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy. Ale to jistě víte, tak se tam mrkněte. Otevřeno je denně mimo pondělí (duben až říjen 10 - 18 hod. a od listopadu do března 10 - 17 hod.) a vedle stálých expozic a výstav tu bývají i jiné zajímavé akce. Pak se určitě stavte ve výborné cukrárně naproti!

Centrum Roztok je na kopci, kam se dá vydupat strmou silnicí skalnatou serpentinou. Následně se lze vydat po vršcích směrem k západu přes Velké Přílepy, Lichoceves a Čičovice zpět do Buštěhradu. Jinou variantou návratu od Vltavy je cesta nejprve směrem na Prahu a pak vpravo údolím šáreckého potoka nebo lysolajským nahoru do

Horoměřic a přes Kopaninu na Tuchoměřice a domů.

CESTA PĚŠKY

Každý z nás nemá odpruženého oře nebo závodní speciál, navíc by možná na náročný výjezd nebylo zrovna dost odvahy a sil, takže se můžeme vydat k Únětickému potoku pěšky. Je nejlepší zajet na Dejvickou k metru a na náměstí nastoupit na některý autobus směr Suchdol (107, 147).

Nejlepší je jet č. 147 na konečnou na Výhledy. Kolem benzínky se vydáme rovně po silnici asi 700 metrů a odbočíme vpravo po značené cestě (zelená) až na vyvýšeninu Kozích Hřbetů. Projdeme celý hřeben a kocháme se okolní krajinou, ale dáme pozor, neboť na strmých skaliscích bychom mohli snadno přijít k úrazu. Že se chováme tiše a ohleduplně, je v chráněném území samozřejmostí, takže bychom mohli zahlédnout i nějakou tu divou havěť. Na konci sestoupíme k rybníku při soutoku potoků (v sezóně fungovala v posledním domku na břehu i malá restaurace se zahrádkou) a přejdeme pod jižní svahy Holého vrchu až k místu, kde se přímo do cesty vypínají strmé stěny polomasívu nazývaného Strážce. (Na menší děti dejte pozor a nepouštějte pejsky z vodítka!) Okolo skal vlevo vede vzhůru strmá stezka, jež je jediným legálním přístupem k hornímu skalnímu komplexu jménem Alšova vyhlídka. Při výstupu buďte ohleduplní, pomozte slabším a dejte pozor, padající a sypající se kamení může zranit vás i někoho pod vámi.

Kozí Hřbeti a Holý vrch byly v prehistorických dobách jediným pruhem bulizníku, než se příčnou dislokací posunuly do dnešní polohy a jsou součástí CHÚ Roztocký háj - Tichý údolí). Nádherná vyhlídka se tu dá spojit se svačinou a odpočinkem. Mějte však na paměti, že lezení po okolních skalách je vyhrazeno pouze organizovaným horolezcům s patřičným vybavením, tak to respektujte... a nic se vám nestane!

Vrátíme se k potoku a můžeme volit výše popsanou cestu Tichým údolím až do Roztok nebo přes můstek a po žluté do Starého Suchdola (ke škole nebo zpět na Výhledy), odkud nám jedou autobusy zpátky do Dejvic. Z Roztok se dá odjet zpět do Prahy také autobusem nebo vlakem.

Naši předkové chodili všude bez váhání pěšky. Tak si to uvědomte a klidně i zkuste.

Šťastnou cestu a hezké zážitky přeje

JB

OKÉNKO DO SVĚTA

ÍRÁN - ZEMĚ KONTRASTŮ - 2. ČÁST

V závěru úvodního článku seriálku, který redakční rada BZ nazvala "Okénko do světa", jsem slíbil, že si popovídáme o hlavním městě Íránu, Teheránu. Než však uslyšíme podmanivou modlitbu muezzina, která zaznívá z některé z mešit hlavního města, či ucítíme směsici vůní perského bazaru, nelze se nejprve nezmínit o tom, že název seriálu by bylo možné, vycházející z posledních událostí, které se odehrávají kolem Íránu, zejména na mezinárodní scéně, změnit na název "Írán - země, o které se mluví". Ano, mám na mysli např. nedávnou cestu ministryně zahraničních věcí USA Condoleezy Riceové po evropských zemích, v jejímž

průběhu zazněla mj. otázka vývoje směřování jaderného programu Íránu, tedy zda jde o mírový jaderný program či nikoliv. Tedy otázka nesmírně závažná v kontextu nejen dalšího vývoje Íránu, ale bez nadsázky i s vývojem na Středním východě, s dopadem na otázky celosvětové politiky, a to možná v časovém horizontu ne tak vzdáleném. Těchto pár úvodních vět, bez nároku na jejich podrobnou analýzu, jsem si dovolil předdeslat ze dvou důvodů. Za prvé, že je v docela časovém souladu si tuto zemi trochu přiblížit, a za druhé, že by nebylo dobré si povídat o historii či pamětihodnostech této země bez sledování jejího současného vývoje.

Ale pojďme nyní k tématu slíbené druhé části seriálu, hlavnímu městu Íránu - Teheránu. Jde o jedno z největších

Pohled na severní část města Teherán

měst Středního východu. Jen pro srovnání, město má přibližně tolik obyvatel jako celá naše republika. Rozkládá se na rozsáhlé, v terminologii geomorfologie (věda o tvarech zemského povrchu), severojižním směrem nakloněné náhorní plošině o velikosti blízké se k 300 km². Na severu je sevřena mohutným pásemtým pohořím Elborz s výškami, které dosahují až do 5000 m nad hladinou světového oceánu, za nímž dále severně, ve vzdálenosti 100 km, se již leskne hladina Kaspického moře. Převýšení 700 m mezi severním a jižním okrajem zmíněné náhorní plošiny se promítá i do klimatických poměrů tohoto velkoměsta. Zatímco v zimě je její severní část pokryta, byť krátkodobě, sněhem, jižní část zaznamenává místo sněhu déšť. Nekonečná rovina, na níž se město rozkládá, nejlépe vynikne při pohledu na město odněkud z vrcholů pohoří, které, jak bylo řečeno, obklopuje město na severu. Vlastně nelze dohlédnout jeho jižní okraj. Jen se zdá, že město rozděluje jakási stužka, či meandrující řeka, na dvě části. Při pozornějším pohledu však nejde o řeku, ale hlavní magistrálu města, jejíž délku lze odhadnout pro obyvatele evropských, ale i světových metropolí na neuvěřitelných téměř 40 km. Tento pohled však odhaluje i některé méně příjemné skutečnosti. Je jím především smog, visící hrozivě v podobě černošedé mohutné vrstvy nad městem, která zároveň signalizuje ohromný stupeň, nemluvíme o kvalitě, motorizace, tedy počtu osobních vozů, autobusů, taxíků, které jsou jediným dopravním prostředkem umožňujícím překonávat obrovské rozměry tohoto města.

Ale sestupme z pozorovacího místa uprostřed horských velikánů zpět do města, připomínajícího "lidské mraveniště". Je samozřejmé, že ve městě jsou soustředěny všechny orgány výkonné moci, prezident, sídlo Medžlisu (parlamentu) a je zde i procentuálně značná část průmyslové výroby Íránu. Ale vraťme se k jeho historii.

Jméno města je odvozeno ze staroperských slov "teh", tj. teplý, a "ran" místo. Tedy teplé místo. Je tomu tak. Teploty zde v době tzv. "mardatu", nejteplejších měsíců léta, dosahu-

jí 45 °C až 50 °C. I když o vesnici jménem Teherán jsou zmínky již ze 4. století, nebyl Teherán vždy hlavním městem Persie. Hlavními městy Persie byla původně nesmírně historicky zajímavá města, Šíráz na jihu Íránu, či 430 km vzdálený, překrásný, jako pohádka tisíců a jedné noci, Isfahán. O těchto městech spolu s bájným Persopolisem, letním sídlem perských šáhů, si budeme povídat v třetím pokračování.

První Evropan, který se zmiňuje o Teheránu, byl vyslanec kastilského krále u dvora Timura, Don Ruy Gonzáles de Calvio, který město navštívil již v r. 404. Hlavním městem byl ale Teherán ustanoven až v roce 1788 zakladatelem Qajarské (čti Kadžárské) dynastie Aghou Mohammedem Khánem. Od té doby je Teherán nepřetržitě hlavním městem Íránu. Jeho severní část, která se nazývá Šemiráň, prozrazuje majetnost jeho obyvatel, včetně několika paláců bývalého šáha, uprostřed překrásných a exotice Středního východu odpovídajících zahrad. Nejlidnatější jižní část tvoří staré

město, uprostřed s náměstím zvaným Ferdowsi (název podle perského klasického básníka z 10. století), k jehož jižní části se přimyká, nebojme se říci, světově proslulý bazar, jehož popis a pokus o vylíčení jeho atmosféry je snad z každého pera jen těžko realizovatelný.

Teherán má v porovnání s takovými městy, jakými jsou Isfahán, Šíráz, Mashhad, Tabriz či svaté město Gom, nejméně orientální vzhled. A proto se dotkneme jen toho nejzajímavějšího. Patří sem např. mešita Sépáh-Sálár, která je největší mešitou Teheránu. Byla postavena z trosk slavné mešedské (město Mashad) mešity, která byla zničena zemětřesením. Je klasickou ukázkou architektury z doby dynastie Kádžárů. Projdeme-li branou mešity na nádvoří, uvidíme mihráb (oltář), směřující k Mekce. Vnitřek mešity působí skromným, ale zároveň impozantním dojmem. Nelze hledat jakoukoliv paralelu či podobnost s kostely či chrámy tak, jak je známe v Evropě. Před vstupem do vnitřku mešity, kam zpravidla smějí jen muži, je třeba odložit obuv, ne snad pro-

Vchod do Velkého bazaru

Pohoří Elborz

Nakupující Íránci- Teherán

to, že by se mohlo znečistit množství překrásných perských koberců, kterými je podlaha mešity pokryta a na nichž probíhají modlitby muslimů, ale jde o jeden z religiózních prvků islámského náboženství. Apokud k modlitbě směji přijít i ženy, musí být zahaleny, a to doslova, od hlavy až k patě tzv. "čadrem", látkou černé barvy, kterou žena zakrývá nejen hlavu, ale i tvář a vlastně i celou postavu. Je nemyslitelné, aby ženy absolvovaly modlitbu k Alláhovi v jednom prostoru spolu s muži. Uvnitř mešity jsou pro ženy vyhrazeny zvláštní prostory. A tady jsme již u islámu, náboženství, o kterém snad někdy příště také pohovoříme.

Palác Golestán, jedna z dalších pamětihodností města, v překladu Palác růžové zahrady, byl královskou rezidencí dynastie Kadžárů. Stojí za zmínku, že jeho stěny uvnitř a strop jsou komplexně pokryty mozaikovitě uspořádanými zrcadélky. Tento druh výzdoby je možné vidět i v jiných palácích či mešitách. Zrcadlové obložení je vytvořeno ze střepeň benátských zrcadel, které si perští vládci objednávali v Itálii, ale která byla během dlouhé cesty obvykle rozbita. Toto obložení působí pohádkově zejména při záři zpravidla velkého množství rozsvícených svíček. Hlavním důvodem k návštěvě Golestánu však bývá Takhte tavus, v překladu Paví trůn, což je čtvercová pohovka na čtyřech zlatých nohách, pokrytá tisíci drahokamy, vytvářejícími ornamenty v podobě slunců, květin, ptáků a listů. Trůn byl pravděpodobně přivezen z Indie šáhem Naderem, jiná verze se však přiklání k tomu, že jde o výrobek perský. Ale to na jeho kráse a vyvolání historických emocí nic nemění.

V podobném duchu bychom mohli popisovat Baharestánský palác, Niavaránský palác či krásnou mešitu Mas-Jed-e-Shah, přimykající se k bazaru. Je jednou z nejstarších staveb Teheránu. Postavil ji šáh Tath Ali v r. 1809. Z největších staveb, které připomínají dlouhou historii Íránu, je třeba jmenovat památník Šahyád. Stavba věžovitého typu, postavená v roce 1971 pro oslavy 2500 let Perské říše, se nachází na spojnici letiště s Teheránem, takže každý návštěvník, přijíždějící do Teheránu z letiště, je jí upoután. Byla postavena z kamene z isfahánské oblasti a skládá se z osmi tisíc bloků. Věž je vysoká 45 m, výška největšího oblouku je 21 m a základna je 63 m široká. V podzemí stavby bylo možné spatřit prostřednictvím audiovizuální techniky, na níž se podíleli odborníci z naší republiky, celou historii Persie, přiro-

du, archeologické nálezy, nejkrásnější mešity, architekturu staré Persie až po současnost.

Zastavme se ještě u jedné zajímavosti Teheránu. Jde o návštěvu korunovačnických klenotů perských šáhů s jejich legendárními poklady, neměřitelné, především historické ceny. Nachází se v podzemí banky Melli uprostřed města. Celá expozice jen potvrzuje, že perští panovníci vynikali odevždy smyslem pro nádheru a přepych všeho druhu. Tato sbírka pokladů připomíná celou dlouhou historii vlády perských šáhů. Shromažďuje drahé kameny, těžené v dolech Khorestánu a Turkestánu, perly získané z Perského zálivu, ale i drahocennosti, zakoupené šáhovými vyslanci v Indii, Cařihradu či Benátkách, ale je i výsledkem válečných výbojů. Z celé této mimořádné expozice se zmiňme o Dária Nar (moře světla) 182 karátovém diamantu délky 41,4 cm, šířky 29,5 cm a 12 mm výšky. Jeho jméno jej spojuje se známým diamantem Koh-i-Noor (hora světla), se kterým kdysi tvořily část pokladů mogulských vládců v Indii. Za zmínku stojí i koruna, která patřila poslednímu šáhovi, s 3380 diamanty, 5 smaragdy, 2 jaspisy, 368 perlami, s analogickou korunou patřící poslední císařovně. Zajímavým exponátem je zlatý glóbus, vážící 37 kg a hustě posázený 51360 drahokamy. Glóbus byl zhotoven v roce 1869 na příkaz šáha Nasserredina, který chtěl takto zabránit dalším ztrátám drahokamů, které byly předtím uloženy prostě v kožených pytlích. Írán a západní Evropa jsou na něm vyznačeny diamanty, moře smaragdy, rovník diamanty, střední a jižní Afrika safíry a rubíny. Glóbus má průměr 66 cm a stojí na zlaté noze, kompletně pokryté diamanty a rubíny.

Ale opusťme lesk diamantů a smaragdů a vraťme se k Teheránu, především z pohledu historických staveb. Sem

Interiér mešity Sépah-salár

Šahyad

nesporně a, na jedno z prvních míst, patří bazar. Známá slovní hříčka "je to tady jako na perském trhu" ne náhodou vystihuje jeho neopakovatelnou atmosféru. Bazar založil již kolem roku 1553 šáh Tahmasp I. z perské dynastie Safavidu. Obklopil jej vysokou zdí se čtyřmi branami a 114 věžemi. Tak vzniklo, "de facto", město ve městě. Teheránský bazar, často s přívěskem "velký", na rozdíl od mnoha menších v jiných částech města leží v jeho jižní části. Po staletí byl centrem nejen veškerého obchodu, ale i sociálních vztahů, politiky

atp. Měl zvláštní soudní dvůr se speciálními předpisy o do-
držování muslimských církevních svátků. Má více než 10 km
krytých ulic a uliček a je patrně největším bazarem na světě.
Jde o nekonečné střídání obchodů a obchůdků s ručně
tkanými perskými koberci, výrobky perských kovotepců,
které střídají zlaté uličky, tedy obchůdky s nepřeborným
množstvím zlatých šperků, slévající se snad do celé enklávy
vytvářející zlaté městečko, vystřídané obchody s tolik typic-
kým suchým ovocem, různými druhy semínek, či tzv. oříškár-
nami s nespočetným množstvím druhů a úprav pistáciových
ořechů až po prodej nezbytného koření. Směsice vůní a neko-
nečný podmanivý hluk tepajícího bazaru jsou nezapome-
nutelným zážitkem, který nelze vystihnout žádným
popisem.

Na závěr by nebylo dobré nepřipomenout, že Teherán se
zapsal i do novodobé historie. Patří sem setkání šéfů vlád tří
mocností, bývalého SSSR, USA a V. Británie 1. 12. 1943,
tedy v době druhé světové války, které vešlo do dějin pod
názvem "Teheránská konference".

Tolik k hlavnímu městu Teheránu. V příštím vydání BZ
bychom snad měli pokračovat historií měst Šíráz, Isfahán
a bájného Persopolisu a poté konečně i pokusem o charak-
teristiku životního stylu Íránců, který je pro nás tak zvláštní
a specifický.

RNDr. Miroslav Optl., CSc.

Foto: archiv autora

BUŠTĚHRADSKÝ CHODEC

VZPOMÍNKY NA BUDOUCNOST

Ještě před přistáním mě začal bolet žaludek, ačkoli pilot vedl
svůj stroj naprosto bezchybně. Ale to se ví, deset let vy-
hnanství je pořád sakramentských deset let. Neuvěřitelně
dlouhá doba, kdy se rozmlouvají detaily vzpomínek, hýčkané jen
novinkami na bezinfekční internetové síti. Těšil jsem se a zá-
roveň trochu bál té blízké reality.

Automatizované odbavení, popadnout kufr, skočit na
samohybný chodník a kochat se. Za proskleným tubusem,
z výšky několika metrů nad zemí, se dá krásně přehlédnout
pavučina komunikací v záplavě nízké zeleně, která propoju-
je parkoviště s obchodními domy, letiště s nádražími, celý
svět s krásnou krajinou středních Čech. Díky informačnímu
systému v momentě stojím na peróně s označením
Buštěhrad a pokukuji po cestujících. Bohužel žádné známé
tváře, pomyslím si a uvelebím se v lehátku útulného
mikrobusu.

Tartanový koberec vozovky pod koly mizel vzad d'ábelskou
rychlostí zcela nehlučně. Přivřel jsem oči a už mne mírný
náklon upozornil, že se kroutíme v dálničním uzlu směr
Kladno. Nedočkavě jsem natahoval krk daleko dopředu,
když řidič zabočil vpravo do rozsáhlých sadů a zemědě-
lských zahrad. Všiml jsem si, že dálnici po chvíli pohlcuje
černá díra obřího tunelu a napříč obzorem se táhne pestrá
fronta řadových domků jako středověká hradba. Poprvé za-
stavujeme. Po ošklivých chlévech a boudách někdejšího
zemědělského družstva ani památky. Průmyslová zóna. Leží
tu nízké objekty velkoskladů Bušek a za velkým parkovištěm
výrobní komplex firmy Peroutka. Silnice končí překřížením

peší zóny s letitými ořešáky a pokračuje dál širokou ulicí
Jetřicha Bezdrůžického mezi rodinnými domy a zahrádkami.
Uvědomil jsem si, že logické propojení Lidic s Buštěhradem
bylo mým dávným snem. Ale že zmizne špinavá obluda obil-
ného síla a na jejím místě bude tahle rušná promenáda
s obchody, restauracemi a kulturními punkty, to jsem nečekal.
Z návrší se dá přehlédnout celé hrdé "horní" město.
Projíždíme na západ a já cítím tu sílu, tu semknutost jed-
notlivých stavení, rodin, lidí. Jen tak totiž mohl vzniknout tak
kompaktní a krásný celek. Uklidnil jsem se. I ten rozechvělý
žaludek už je v pohodě.

Potřetí autobus zastavil na kraji rozsáhlého lesoparku.
Voňavá zelená bariéra, vzniklá rozšířením kročehlavských
borovin až k hřebečské silnici, skvěle chrání město od hluku
a povětrnosti od západu. Při kraji lesa jsou rozsáhlá spor-
toviště a stadiony všeho druhu. Děti tu řádí v napodoben-
ině palisádové pevnosti, na hřištích a v hladoučkových
bazénech skate-parku, maminky z pohodlných altánů sledu-
jí své ratolístky na písku a v brouzdalištích. Cítím klid a po-
hodu. Vracím se do vzpomínek obklopen něčím, co jsem
zatím viděl jen na monitoru, ale přesto to tu znám a vím, že
sem patřím. Mám ale pocit, že tady něco chybí. Jasně! Není
tu ani čerpací stanice, ani fotbalové hřiště. Místo nich leží
areál bazénů s tobogány a skluzavkami, který plní stopro-
centně dávné tužby buštěhradských dětí. Aten náš fotbal
a tenis? Ty se přesunuly na nové stadiony do údolí v Zadřáku,
vždyť jsem o tom četl. Vzestup našich sportsmanů způsobil
nevidaný zájem diváků, takže bylo nutno najít dopravně dos-
tupnější a technicky vhodnější místo, kde bylo možno vybu-
dovat nezbytné zázemí a velkokapacitní parkoviště.

Řidič zařadil a odbočil vpravo u starého vodojemu. Rekonstruovaná stavba, sloužící teď i jako vyhlídková věž, stojí dál jako maják, shlíží do vilové čtvrti v údolí, nad kterým už netrčí obří monstrum strojřen. Z lesa jen tu tam vykukují objekty komerční zóny Svatý Jan. Další zastávka je tu hned. Známa Kladenská ulice, s pečlivě udržovanými domky, se vypořádala s řadou kdysi implantovaných nehezkyých staveb, a určitě tu nic nechybí. Vidím repliku buštěhradské fasády nového centrálního kina LUX, která nahradila bývalou samošku, jak pěkně doplňuje starou stavbu městské knihovny. Všude je spousta obchůdků a kaváren, teď dopoledne poněkud dřímajících, ale jinak jistě vyhledávaných cílů obyvatel i přespolních. A hele, funguje i luxusně vypadající restaurace Kahanec! Chce se mi ven na ulici. Procházet se, zdravít známé, užívat si konečně ten krásný a vytoužený návrat.

Než jsem stačil sundat kufr z příhrádky, autobus se znovu rozjel. Nedočkavě se hrnu ke dveřím. "Další zastávka: U četníků." - zabrumlá hlas z reproduktorů. Přimo proti mně se směje nazdobená výkladní skříň. No jistě! Pan Bušek nechal nostalgicky v provozu i ten svůj malý krámeček, ve kterém před lety začínal. To je příjemné. Je to takový kontrast protější, poněkud nafoukaně se tvářící, zánovní budově Městské policie. Ale ta mě tolik nezajímá. Mám dozorců až po krk. A tak přeběhnu vedle, k malé vinárně Markéta. Už abych potkal někoho známého, těším se. Ale je moc brzy. Otevírá se až odpoledne. No, nevadí. Vracím se ulicí k nálevně U Junků. Tam se mi nějak nechce. Ani nevím proč. Tak tedy dolů, na Krétu. Malebná návěs na mne dýchne poklidem let dávno minulých, jako vždy. Domky se tu tísňí kolem starých stromů a nahlíží si do oken. Mou pozornost však upoutá poněkud velký nápis, lákající návštěvníky do útrob barů, heren a diskotéky. Čtu jméno a nechápu: Karlštejn!? Co to dělá tady v Buštiku? Tady, Na Krétě? Ale dost! Do vyhlídkové kavárny Na skalách, ani do Pompova zooparku, kam mne láká rozcestník, se mi teď vůbec nechce. Do historické budovy bývalého hostince hned vedle určitě nepůjdu. Expozice Živnostnického muzea mě neláká. Starý hrad, rybníky a zbývající části našeho města si projdu až zítra. A halda mi určitě taky neuteče... takže?

Volba je jasná. Sláva nazdar výletu! Hurá na Karlštejn! Dveře tu mají dokořán. A když člověka přivítají, sic lehce zestárlé, ale stále přívětivé, tváře známých barových povalečů, je mu dobře. Má konečně klid na duši. Je doma.

Jiří Blesk

NAPSALI O NÁS

BOŽOVSKÝ, Robert: O Zlatý erb letos soutěží jedno město a dvě obce
Kladenský deník. Roč. 10, č. 32 (8.2.2005), s. 2. 1 foto (Představitel Kladna při převzetí ocenění v loňském roce)
[Město Buštěhrad a obce Otovice a Pozdeň se letos jako jediní zástupci z Kladenska a Slánska přihlásily do soutěže o nejlepší webové stránky a elektronické služby měst a obcí Zlatý erb]

KUCHYŇKA, Zdeněk: Některé obce shánějí kronikáře jen těžko
Mladá fronta Dnes. Roč. 16, č. 35 (11.2.2005), Kladensko, s. C/3

[Po téměř čtvrt století se loni vzdala funkce obecní kronikářky v Buštěhradě Věnceslava Cachová. Za celý rok se ale městu nepodařilo najít jejího nástupce]

SKLENIČKA, Petr: Řidiči riskují životy dětí
Kladenský deník. Roč. 10, č. 43 (21.1.2005), s. 3

[Se strachem pouští mnoho rodičů své děti do Základní školy v Buštěhradě, neboť děti musí denně přejít vozovku, po níž řidiči často jezdí jako šílení]

FIKROVÁ, Olga: Základní umělecké školy se obávají, že o jejich existenci nebude zájem
Kladenský deník. Roč. 10, č. 53 (4.3.2005), s. 2

[Pedagogové mají obavy o další existenci uměleckých škol. K problému se vyjadřuje i ředitel ZUŠ Buštěhrad Bohumír Bednář]

(kos) [=Břetislav Kostka]: Uplynulý víkend patřil šibřinkám
Kladenský deník. Roč. 10, č. 61 (14.3.2005), s. 2. 2 foto (Šibřinkový rej v Buštěhradě - Marfuša a Pipi a v Kladně)

[Tradiční sokolské šibřinky, tedy maškarní pro dospělé, se o víkendu konaly i v Buštěhradě]

(bra): Obce zlepšily své webové stránky
Mladá fronta Dnes. Roč. 16, č. 69 (23.3.2005); Střední Čechy Dnes. Sešit C : [příloha] : Kladensko. S C/3

[Město Buštěhrad a obec Pozdeň na Kladensku získaly ocenění nejlepší webové stránky v krajském kole soutěže Zlatý erb]

SKLENIČKA, Petr: Buštěhrad a Pozdeň zvítězily v soutěži o nejlepší web
Kladenský deník. Roč. 10, č. 72 (26.3.2005), s. 2

[Nejvyššího ocenění mezi městy a obcemi Středočeského kraje se v soutěži Zlatý erb dostalo autorům internetových stránek Buštěhradu a Pozdně]

ŘÍHOVÁ, Barbora: Prezentace na internetu se daří : Buštěhrad a Pozdeň vyhrály krajské kolo soutěže Zlatý erb 2005 o nejlepší webové stránky

Mladá fronta Dnes. Roč. 16, č. 73 (29.3.2005), Kladensko, s. D/3. 1 foto (hejtman Petr Bendl předává starostce Jitce Leflerové ocenění za nejlepší webové stránky města)

[Buštěhrad a Pozdeň zvítězily mezi městy a obcemi Středočeského kraje v soutěži Zlatý erb o nejlepší internetové stránky]

(bra): Bezbariérový přístup na webové stránky je již samozřejmostí

Mladá fronta Dnes. Roč. 16, č. 73 (29.3.2005), Kladensko, s. D/3. 1 foto (webmasterka internetových stránek Buštěhradu Dana Heráňová)

[Rozhovor s Danou Heráňovou, autorkou webových stránek města Buštěhrad, které jsou zatím jediným městským webem zařazeným do katalogu portálu pro slabozraké a nevidomé s názvem Blind Friendly Web]

Připravila I. Kasalická,

info bibliogr. odd. SVK Kladno a webové stránky města Buštěhrad

POLICIE ČR INFORMUJE

Přehled evidovaných trestných činů a přestupků spáchaných v obci Buštěhrad v roce 2005

únor 2005

8. 2. 2005 - trestný čin	ul. Sokolská - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
9. 2. 2005 - trestný čin	ul. Kladenská - odcizení peněženky s doklady - neznámý pachatel
15. 2. 2005 - trestný čin	ul. Kladenská - vloupání do baru - neznámý pachatel
17. 2. 2005 - trestný čin	ul. Revoluční - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
25. 2. 2005 - trestný čin	ul. Brandlova - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
25. 2. 2005 - trestný čin	ul. Hřebečská - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
25. 2. 2005 - trestný čin	ul. V Uličce - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
25. 2. 2005 - přestupek	ul. Kladenská - poškození dveří pošty - zjištěn pachatel
26. 2. 2005 - přestupek	ul. 5. května - zpronevěra mobilního telefonu - zjištěn pachatel

březen 2005

2. 3. 2005 - trestný čin	ul. Tyršova - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
2. 3. 2005 - přestupek	ul. Vávrova - fyzické napadení - zjištěn pachatel
3. 3. 2005 - přestupek	ul. Pražská - poškození dveří autobusu - neznámý pachatel
3. 3. 2005	ul. Stavební - nález odcizeného os. automobilu - předán majiteli
8. 3. 2005 - trestný čin	ul. Žižkova - odcizení os. automobilu - neznámý pachatel
16. 3. 2005 - trestný čin	ul. Hřebečská - vloupání do os. automobilu - neznámý pachatel
17. 3. 2005 - trestný čin	území celého města - odcizení odpadních svodů - neznámý pachatel
17. 3. 2005 - trestný čin	ul. P. Bezruč - odcizení peněženky z rodinného domku - neznámý pachatel
19. 3. 2005 - trestný čin	ul. Hřebečská - odcizení platební karty - neznámý pachatel
21. 3. 2005 - přestupek	ul. Žižkova - odcizení hliníkových plechů - zjištěn pachatel
23. 3. 2005 - trestný čin	firma Peroutka - padělání veřejné listiny - zjištěn pachatel
24. 3. 2005 - trestný čin	ul. Kladenská - vloupání do baru - neznámý pachatel

stav ke dni 24. 3. 2005

Na území města Buštěhradu dochází v současné době ke zcizování odpadních svodů kanalizace, a to zejména v noční době, kdy pachatelé vykopávají tyto svody z chodníků za účelem jejich odevzdání do sběru. Tímto svým jednáním způsobují krom jiného i následnou škodu na poškození chodníků, kdy musí následně být vynaloženy nemalé náklady na uvedení do původního stavu. Z uvedených důvodů žádáme tímto všechny občany, aby v případech napačného chování podezřelých osob, zejména v noční době, tuto skutečnost oznámili na linku 158 (oznámení může být i anonymní), kdy policisty následně budou provedena opatření směřující k dopadení pachatelů této trestné činnosti.

por. Petr Kohout

JEN TAK BLESKEM I PRO DĚTI

JEN TAK BLESKEM

- * Víte, že se v Buštěhradě v roce 1891 narodil nějaký pan Maršner - zakladatel proslulé české čokoládovny ORION?
- * Mezi zajímavosti antické architektury patří i to, že všechna římská schodiště měla zásadně jen lichý počet schodů?
- * Úsloví "natahovat moldánky" jistě znáte, ale víte, že "moldánky" se vlastně říká starobylému českému hudebnímu nástroji? Jsou to známé chodské dudy.
- * Svět kolem nás je vlastně černobílý! Barvy, které vnímáme, jsou vlastně jen projevem materiálu, na který dopadá světlo. Jsou různé podle toho, jak jsou látky schopny pohlcovat a odrážet vlnění světelného spektra. Proto je například v noci všechno skoro bezbarvé.
- * Znáte sousední obec Hřebeč? Myslíte, že má jméno podle hřebce, hříběte nebo hřbetu? Bohužel, samá voda... Původně se nazývala Řebeč, protože jí založil Vojslav Rebeck původem z Polska, v roce 1285.
- * V NP České Švýcarsko se pne největší přírodní pískovcový oblouk - Pravčická brána. Je i největším skalním pískovcovým mostem celého světadílů, tedy Evropy!

NĚCO PRO DĚTI

UŠI MYŠÍ

Pročpak mají myši uši?
Všechny myši mají uši,
neboť velmi rády slyší,
co se patří, co se sluší,
co se děje v myších duších.

Kdybys chytil všechny myši,
kdybys jich měl plnou nůši,
kdybys koupil od nich uši...
přesto nikdy neuslyšíš
to, co všechny myši slyší,
když si ve skladišti piští,
co jim trápí duši myši.

I když nemáš uši,
jak se patří myši,
máš svou malou duši
a ta všechno slyší,
i když není myši.
A jak myším uši,
moc i tobě sluší.

JB

HLAVOLÁMÁNÍ

TO JE TA ČEŠTINA

Mezi následujícími slovy vyberte jediné, které k ostatním z mluvnického hlediska nepatří:

SLZY SÁNKY KAPKY PLAŇKY

Dokážete to odůvodnit? Jistě, hravě...nebo ne? Odpověď najdete tentokrát už na konci stránky.

ŘEŠENÍ HLAVOLÁMÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA:

PUNČOŠKY ZÁMECKÉ PANÍ:

Komorné na to, aby své paní donesla alespoň jediný kompletní pár punčoch, stačilo sebrat ze šňůry pouhé tři punčochy (myšleno 3 kusy).

TITANIK:

Natěrač lodi nemusel po žebříku nikam, protože při přílivu stoupla hladina moře i s celou lodí.

Odpověď na hádanku: Podle české mluvnice je odlišujícím hlediskem to, že podstatné jméno SÁNKY je pomnožné. U všech ostatních slov lze vytvořit i tvar jednotného čísla.

STAVEBNÍ FIRMA ING. MAREK KELLER

FIRMA S 12 LETOU BOHATOU PRAXÍ NABÍZÍ

ZEMNÍ PRÁCE (JCB, UNC, BOURÁNÍ BETONU, VRTÁNÍ DĚR A JINÉ)

VEŠKERÉ STAVEBNÍ PRÁCE ZEDNICKÉHO A
OBKLADAČSKÉHO CHARAKTERU

ZÁMKOVÉ DLAŽBY, POKLÁDKA KANALIZACE, ATD.

ŘEZÁNÍ ASFALTU A BETONU

ODVOZ SUTÍ KONTEJNERY

DOVOZY PÍSKU, ŠTĚRKU, BETONU

KONTAKT: 312 250 630; 603 537 827; FA.MAKE@VOLNY.CZ

Vydává Městský úřad Buštěhrad. Povoleno výměrem čj.33/76 OÚ Kladno. Vychází 6× ročně. Náklad 1000 ks. ZDARMA. Redakční rada: Veronika Kellerová (předsedkyně), ing. Martin Ježek (výkonný redaktor), Jiří Blesk, ing. arch. Daniela Javorčková, Mgr. Ivona Kasalická, Mgr. Blanka Kuřnerová, Linda Libertinová, ing. Jitka Müllerová, ing. Kateřina Stolárová; grafické zpracování: PhDr. Dana Stolzová; fotografická spolupráce: Martin Aushaus; jazyková korektura: Jan Dvořák. Kontakt: MěÚ Buštěhrad, Hřebečská 660, 273 43 Buštěhrad (L. Libertinová) a Městská knihovna; e-mail: bzpravodaj@seznam.cz. Tisk: Tiskárna Kočka Slaný. Toto číslo vyšlo: 25. dubna 2005. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady. Nevyžádané rukopisy a další podklady se nevracejí. Uzávěrka dalšího čísla Buštěhradského zpravodaje - 3/2005 - bude 31. 5. 2005.